

Obiščete nas lahko
vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure,
ob sobotah od 9. do 13. ure
v Izoli, Sončno nabrežje 2
tel. št. 040 410 743

Simobil
Povej nekaj lepega

POOBlašČENI
PRODAJALEC

MANDRAČ
NAROČNINA IN REKLAMACIJE
040/211-434

Oblačila moška,
ženska in
otroška,
slovenskih
proizvajalcev
Manzioličev trg 1

Spodnja Izola

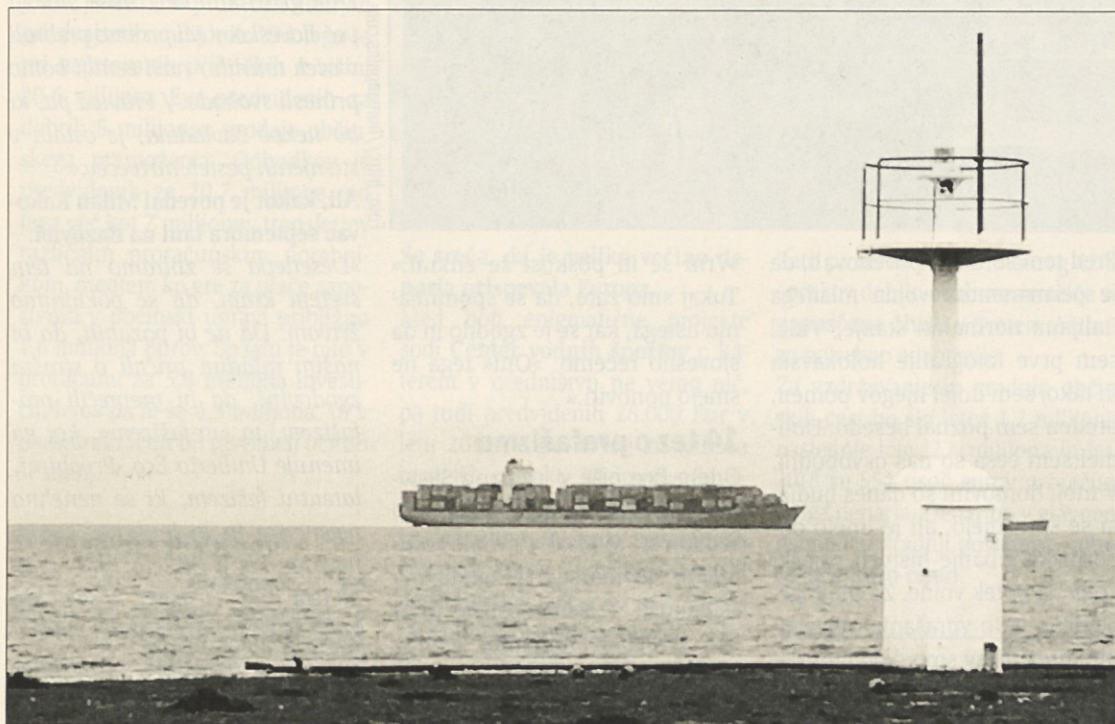

Foto: Primož

Zdaj, zdaj bo!

V začetku februarja so bila končana gradbena dela na manjšem krožišču pri Komunali Izola na novi izolski vpadnici. V tem tednu je bila na Upravno enoto Izola posredovana tudi vloga za pridobitev uporabnega dovoljenja tako za krožišče pri komunali kot vpadnico (del ceste, ki povezuje obe krožišči) in veliko krožišče s priključki na hitro cesto.

Občina Izola je z deli na manjšem krožišču pričela že v juliju 2015, toda dela so bila na podlagi inšpekcijske odločbe lansko poletje začasno ustavljena. Po skoraj polletni zamudi je bilo v začetku februarja dokončano krožišče po prvotnih načrtih, kar pomeni, da je bila izvedba v vseh pogledih enaka kot je bilo primarno načrtovano in opredeljeno v javnem naročilu za izvedbo del.

Na razpisu je bil za izvajalca del izbran Grafist, vrednost teh pa znaša okoli 170.000 evrov. **SZI**

Koliko je sploh vreden milijon

Matematično se ve. Razlika med milijon in deset je stotisočkratna. Stotisočodstotna. Ogromna, bi rekli otroci v vrtcu. Tudi tistim v osnovni šoli bi se zdela zelo velika. Na srednji jih ne bi zanimalo, na faksu bi bil to zgolj matematični problem. Pri našem sodstvu in nekaterih sodržavljanih pa razlike sploh ni.

(Mef) Ne bom ponavljal manre, da so otroci tisti, katerih razmišljanje je najmanj pokvarjeno, saj me lahko kdo še obtoži zlorabe otrok za nekakšne idejno promocijske namene. Toda, upam si trditi, da se je le še pri otrocih in pri tistih, ki so v tem svetu grabežljivih ostali na ravni otrok, ohranil realen pogled na razmerje med številoma ali vrednostjo milijon in deset.

Za primer bom vzel odstavljenega sekretarja, ki je s službo plačal svojo bolezen, ki se ji reče kleptomanija in jo je treba zdraviti na enak način kot vse druge duševne bolezni. Nekaj evrov vredne paštete so bile obravnavane na enak ali strožji način kot več deset tisočakov plačana stalna pripravljenost ministrov.

Za kleptomanijo je povsem jasno, da je bolezen, ki v glavnem spremlja urejene, izobražene ljudi, ki so se nesposobni upreti impulzom, da bi kradli predvsem predmete brez posebne vrednosti, celo take, ki jih ne morejo uporabiti. Zdravijo jo psihoterapevti, ki si pomagajo tudi s tabletami, kot pri vsaki drugi bolezni. Torej je bilo sekretarja moč ozdraviti.

Drugače pa je primeru ministrov in mnogih drugih, ki so si zavestno izplačevali nezaslužen denar in to ne v vrednosti dveh ampak vsaj dvajset tisoč paštet. Njim se ni nič zgodilo. Verjetno zato, ker za takšno ravnanje niso dovolj psihoterapevti pa tudi tablet proti požrešnosti še niso odkrili.

Toda, bolj kot sama lahkotnost porabe javnega denarja, o kateri pričajo tudi podatki o reprezentančni porabi bivšega pravosodnega ministra, skrbi odsotnost vrednostnih meril v naši družbi.

Res je, kdor krade počne nekaj neprimerne. Ne kradi! pravi tudi osma božja zapoved. In sekretar je kradel, čeprav nezavedno, to kar so zavestno počeli ministri in univerzitetniki pa, po zakonodaji, ni kraja, saj si niso prilastili tuje stvari ali predmeta. Tistega kar so vzeli zase namreč ni imel nihče drugi in zato kraje ni bilo. Za razliko od sekretarja, ki je vzel stvar, ki je pripadala trgovini. Razlika med milijon in deset, v določenih primerih, očitno ni omembe vredna.

10 let
z vami

Ambulanta za male živali Lara

Trgovska ulica 4, 6310 IZOLA
tel. 05/ 64 01 300
mob. 031 344 832

URNIK
vsak dan

od 8.00 do 18.00

sobota

od 8.00 do 12.00

Naročanje zaželeno

BANKA KOPER

OGLAŠEVANJE in REKLAMNA SPOROČILA
tel. 040 600 - 700

Tako nas je učil Umberto Eco

»Zgodovino delajo velike laži«, je povedal Umberto Eco, ko so ga novinarji Le Monda vprašali zakaj je napisal roman (?), knjigo (?), pamflet(?), nekaj kar se sicer imenuje Numero Zero (številka nič, nulta številka), termin že dolgo pozabljen v zgodovini novinarstva.

Umberto Eco je napisal svojo zadnjo knjigo s tem naslovom in v njej piše o resnicah in lažeh novinarstva, ki ne služi bralcem, ne piše kaj in zakaj se je nekje nekaj zgodilo, ampak iz »redakcijskih brlogov« kreirajo novinarske spine in proizvajajo novo resničnost, širijo propagando ali pišejo teorije zarote, ki pomagajo obvladati posameznika in družbo v celoti. Gre za izmišljeno redakcijo milanskega časopisa in dogodke iz italijanske zgodovine devetdesetih let – Berlusconi, organizirani kriminal, fašistična renesansa.

Komunikacije v službi laži

»Danes so komunikacijski kanali boljši, pa se laži lahko širijo hitreje in v večjem obsegu. Prej so ti falsifikatorji morali dobiti take vrste urednika, danes pa vsak protimuslimanski lažnivec ali antisemitski imbecil lahko širi svoje zamisli in snuje zarote. Teorija zarot nas odrešuje odgovornosti. Sociolog Georg Simmel je povedal, da moč velikih zarot prihaja iz njune praznine. Najboljše zarote so take, da jih nihče ne more zanikati,« je povedal Eco in dodal, »da moramo rehabilitirati kritično razmišljanje v novinarstvu, tudi na internetnih portalih,« ker, »novinarji morajo preprečevati oblasti da vlada z lažjo in manipulacijo.«

In to je osebno počel v svojih kolumnah v Republici, nekakšnem milanskem Mandraču.. Tako kakor je vse pisal zato, da bralce, študente, s katerimi je ta bradati verižni kadilec debatiral in plačeval poceni vino, da bi še naprej debatirali in odkrivali bistvo nečloveškega, nehumanega.

O fašizmu

»Aprila leta 1945 so partizani zasedli Milano. Čez dva dni so prišli v malo mesto v katerem sem takrat živel. To je bil trenutek sreče...

Maja so prišli do nas glasovi, da je vojne konec. Mir me je navdal s čudnim občutkom.

Pred tem so mi dopovedovali, da je permanentna vojna mladega Italijana normalno stanje. Videl sem prve fotografije holokavsta in takoj sem dojel njegov pomen, preden sem poznal besedo. Doumel sem česa so nas osvobodili. V moji domovini so danes ljudje, ki se sprašujejo, ali je imelo odporiško gibanje bistven vojaški vpliv na potek vojne. Za mojo generacijo je to vprašanje irelevantno: brez težav smo dojeli moralni in psihološki pomen odpora. Za nas je bila stvar ponosa, da Evropejci nismo pasivno čakali na osvoboditev. In tudi mladim Američanom, ki so z lastno krvjo plačevali za to, da se je nam vrnila svoboda, je nekaj pomenilo, da so na prvih bojnih črtah Evropejci, ki plačujejo svoj dolg vnaprej. V moji domovini so danes ljudje, ki pravijo, da je bil mit o odporiškem gibanju komunistična laž. Res je, da so se komunisti vedli, kot bi bilo odporiško gibanje njihova osebna last – ker so v njem imeli glavno vlogo; toda jaz se spomnim partizanov z ruticami raznih barv. Osvoboditev je bila dejanje ljudi raznih barv. V moji domovini so danes ljudje, ki pravijo, da je bila osvobodilna vojna tragično obdobje razcepitve in da se mora narod spraviti. Spomin na tista strašna leta je treba zatreti. Če pomeni sprava usmiljenje in spoštovanje vseh, ki so bojevali svoj boj v dobri veri, potem oprostiti ne pomeni pozabiti. Lahko celo priznam, da je Eichman verjel v svoje poslanstvo, vendar pa ne morem reči:

»Vrni se in poskusi še enkrat.« Tukaj smo zato, da se spominjamo tistega, kar se je zgodilo in da slovesno rečemo: »Oni« tega ne smejo ponoviti.«

14 tez o prafašizmu

O tem Eco piše v romanu Skrivnostni plamen kraljice Loane. O sedanjosti je pisal v svojih kolumnah. Novinarstvo je zgodovina sedanjosti. O sedanjosti je pisal Eco v svojih romanih, čeprav jih je umeščal v srednji vek in srednjeveške samostane. To piše v svojih 14 tezah o prafašizmu – treba jih prebrati in jih kot Biblijo držati ob postelji.

Prafašizem je danes še vedno okrog nas in ni niti tako skrit. Spomnimo se Miloševićskega »dogajanja naroda« in Šenčurskega dogajanja traktoristov. In spomnimo se protestov staršev srednješolcev v Kranju, **proti temu, da bi Sirske otroke brez staršev namestili v prazno stavbo dijaškega doma v Kranju.** Namesto, da bi te otroke, ki so ostali brez domov, brez staršev, brez preteklosti, brez prihodnosti, sprejeli z objemi, jim ne pustijo, da se skupajo, odpočijejo in razjočejo. **Če bi bil Umberto Eco živ bi zapisal, da ga je sram, da živi z njimi. Vse nas bi moralo biti sram, posebej pa urednika, ki je novinarjevo poročilo o tej sramoti naslovil: »Dostojni protesti.«**

Svoboda in osvoboditev sta nalogi, ki se nikoli ne končata. Svoje predavanje o prafašizmu, objavljeno v The New York Review of Books, je končal s stih pesnika Franca Fortinija:

»Na mostni ograji glave obešencev / v vodi studenca sline obešencev. / Na kamnitih tleh tržnice nohti ustreljenih. / Na suhi travi travnika zobje ustreljenih. / Gristi zrak gristi kamne / naše srce ni več človeško. / Mi pa smo prebrali v očeh umrlih / naši zemlji bomo prinesli svobodo. / Pravica pa, ki bo nekoč zavladata, je ostala v stisnjenih pesteh mrtvecev.«

Ali, kakor je povedal Milan Rakovac septembra lani na Bazovici:

»Desetletja se zbiramo na tem svetem kraju, da se poklonimo žrtvam. Da ne bi pozabili, da bi našim mladim pričali o strašni zgodovini, da bi preprečili prafašizem, ta »ur-fašizem«, kot ga imenuje Umberto Eco. Prvobitni, latentni fašizem, ki se nenehno regenerira in ki je danes enako nevaren kot je bil leta 1919, 1929 ali leta 1939. Fašizem, ki se ta hip kaže v koncentracijskih bodečih žicah med državami, v sprejemanju zgolj kristijanov iz azijskih in afriških egzodusov. Iz krvavega Vzhoda, ki je žrtev zgodovinskega in današnjega belskega, zahodnega fundamentalističnega kolonijalizma. To večno grožnjo čistemu zdravemu razumu sem nekoč strnil v stih pičlih 19-tih besed: **CREDERE, OBBEDIRE, COMBATTERE:** tir pštuole, sik dagete, punja u mošnje, mangel po hrptu, jezik – kuco! Kračun. Pržun. Patakun. Kanun.«

ZigZag

Prafašizem je še vedno okrog nas, in včasih ni niti tako skrit. Seveda bi bilo veliko lažje, če bi se pojavil nekdo, ki bi povedal naravnost: »Ponovno hočem odpreti Auschwitz, hočem, da črnosrajniki korakajo po italijanskih trgih.« Življenje ni tako preprosto. Prafašizem se lahko povrne v najnedolžnejših oblačilih, je zapisal Umberto Eco. Ali v traktorjih, ali vaških stražah in domoljubnih gardah. Tako kakor je N'toko končal ZigZag:

»En narod, en vodja, tri besede. Varnost, zig, zig, udobje, zig, zig, zasebnost zig, zig, HEIL!

Zoran Odič

Čakajo nas vsaj tri leta suhih krav

Naslednji četrtek, 3. marca, se bo na izredni, lahko bi ji rekli "proračunski" seji, sestal izolski občinski svet. Proračun za leto 2016 je nastajal z mislijo, da bo treba na mnogih področjih krepko zategniti pas, potem pa smo dobili nekaj vmes "med starim in novim."

Tako kot že nekaj let je proračun še vedno prenapet, tako na prihodkovni kot na odhodkovni strani, le da nekoliko manj kot prejšnja leta. Če smo se zadnja leta naslajali ob pogledu na zneske v višini 26 milijonov je tokratni proračun umirjen pri dvajsetih milijonih. Od tega je pri načrtovanih prihodkih v višini 20,6 milijona Eur predvidenih za dobrih 5 milijonov prodaje občinskega premoženja. Odhodkov je predvidenih za 20,7 milijona, od tega več kot 7 milijonov transferjev različnim proračunskim porabnikom, medtem ko gre za plače zaposlenih v občinski upravi približno 1,6 milijona Eurov. Še lani je bilo v proračunu za 5,8 milijona investicij, letos pa le še 4,5 milijona. In v naslednjih letih bo investicij očitno še manj.

NERazvojni programi

Načrt razvojnih programov je sestavni del vsakega proračuna, v njem pa so zapisane ambicije razvoja občine v naslednjih nekaj letih. Ta dokument občini Izola zagotovo ne napoveduje posebnega razcveta, saj je, ob številnih projektih v naslednjih dveh letih zapisana ničla. Glede na stanje proračuna je to tudi razumljivo, vseeno pa lahko pogrešamo vsaj kakšno novo idejo. Med bolj zadovoljnimi prejemniki investicijskega denarja v letošnjem letu so lahko **gasilci in pripadniki Civilne zaščite**, saj so uspeli zadnji hip kupiti gasilski avtomobil, uspešno bo dokončana tudi informatizacija občinske uprave (po domače: investicije v računalnike, programe, povezave itd.) V ta namen somo porabili 170 tisoč Eurov, od tega skupaj 130 v tem in naslednjih dveh letih. Rekonstrukcija stare občinske stavbe na Velikem trgu je, vsaj na papirju, očitno narisana, letos bo treba odšteti še 55 tisočakov, potem pa sledijo leta ničelnih investicij. Denar namenjen turistični promociji, nekaj več kot 190 tisočakov bo v celoti porabljen, vendar s spremembo, da se denar za različne projekte združi na evropskem projektu **Mala barka**, ki ga na ta način letos očitno zaključujejo, čeprav še zdaj ne vemo natanko, za kaj v resnici gre.

Nazaj v prihodnost

Še sreča, da je veliko večino denarja prispevala Evropa.

Med bolj enigmatične projekte sodi **Center vodnih športov** o katerem v uredništvu ne vemo nič, pa tudi predvidenih 28.000 Eur v letu 2017 ne bo dovolj za kakšen resnejši projekt. Najpomembnejša investicija v Zdravstveni dom je dograditev SV krila v vrednosti 160 tisoč Eurov, ki naj bi jo končali naslednje leto, sicer pa se sredstva za kulturo bistveno povečajo v letih 2017 in 2018. Takrat je namreč predvidenih skoraj **milijon eurov za obnovo Besenghijeve palače**. Gre v celoti za občinski denar. V istem obdobju (17-18) je za vsak slučaj zapisana tudi **gradnja novega kulturnega doma** v višini nekaj več kot 4 milijone. Kolikor je trenutno znanega o tem projektu je v načrtu predvsem za vsak slučaj, če bi se pokazala Marija ali pa bi se komu na vladi zmešalo. Italijanska narodnostna skupnost bo še letos dobila 25 tisočakov, potem pa ni predvidenega investiranja. Investicijski zneski namenjeni športu so skromni, morda le toliko, da bo **Športni park Malija** dobil 44 tisočakov, pingponkaši pa 30 tisočakov, verjetno zgolj za načrtovanje **nove dvorane**. Bo pa Center za šport vsako leto do 2018 prejel okrog 80 tisočakov za investicijska vzdrževanja objektov.

Energetska sanacija Vojke Šmuc

V načrtu razvojnih programov ni zaslediti kakšnih pomembnejših investicij v izolske vrtce, zato pa je za leti 2017 in 2018 skupaj predvidenih kakšnih 1.200.000 za **energetska sanacija OŠ Vojke Šmuc**. Tudi Glasbena šola v naslednjih letih ne bo kupila novega klavirja ali trobil.

Zato pa bo do leta 2018 okrog 42 tisočakov dobilo obalno **zavetišče za zapuščene živali** v Svetem Antonu za potrebno adaptacijo.

Za vzdrževanje in gradnjo občinskih cest bo šlo letos 1,2 milijona, naslednje leto, 2,4 milijona in leta 2018 še 554 tisoč eurov proračunskega denarja. Denar bo v glavnem namenjen gradnji **povezave Južne ceste s hitro cesto**.

Kje je slemenska cesta?

Za izdelavo celostne prometne študije je letos predvidenih še 60 tisočakov, investiranje v **slemensko cesto Jagodje - Šared** pa se je očitno ustavilo saj v naslednjih letih ni predvidene investicije v cesto, ki naj bi bila bistvenega pomena za ureditev kanalizacije na Šaredu. **Prav za opremljanje Zazidalnega načrta Šared** je v letu 2017 predvidenih 1,3 milijona proračunskih sredstev. Zanimivo je, da bo pri investicijah v pristaniško infrastrukturo občina morala letos vložiti še **682 tisočakov (ob lanskih 875.000) za valobran 3**.

Med investicijami, ki se bodo dogajale vsa naslednja leta je investicijsko **vzdrževanje Centralne čistilne naprave** za katero bomo vsako leto plačali po 82 tisočakov. Ob plačilu vseh ostalih stroškov, seveda. Letos naj bi za 5 tisočakov tudi uredili **mestne vrtove**. Upamo, da bo zadoščalo. Letos bo občina morala vložiti tudi v **objekt na svetilniku** in sicer 200 tisočakov. Za obnovo fasad v starem mestnem jedru bo letos na voljo le 10 tisočakov, v naslednjih dveh letih pa po 90.000 Eur. Za vzdrževanje stanovanj bo letos na voljo 67 v naslednjih dveh letih pa po 122 tisočakov letno. **ur**

Sonce je dobro! Sence so zlo!

piše: Marjan Miklošič

*Na svetu si, da gledaš sonce,
na svetu si, da greš za soncem,
na svetu si, da sam postaneš sonce
in s sveta preženeš sence.*

Tone Pavček v knjigi Ane Krajnc: »SPOZNAJ SEBE IN DRUGE«

Že v mladosti sem gledal v sonce, da bom morda prepoznal zlo(sence) v svetu, pa ga nisem – je preveč pokvarjen, uničevalen, prikrit... Zlo mi je vzelo brata, strica in bratranca...

Vedel sem, da je treba iti za soncem, vztrajno iskati in zmanjševati zlo, toda pot je dolga, naporna, sonce pripeka, zlu uspešnost hitro napreduje, srce in duša pa ne – zato je doslej zmagoval...

Vem, da bom moral postati vsaj delček sonca, toda to je izredno visok cilj, ne bom mu kos in vem, da se moram družiti z vsemi, ki imajo isti ali podoben cilj...

Vem, da je to naloga človeštva, tudi moja, toda ni nas še dovolj, nismo še dovolj na lastni koži izkusili zlo, nismo dovolj motivirani, nimamo še pravega načina, nismo dovolj vztrajni, obračunavamo med seboj, namesto da bi pregnali zlo. Morda nam bodo pomagale množice, v begu pred visoko naraslimi valovi oceanov - tam nekje v sredini stoletja - če bodo vedele, da smo njihove predhodnice: očete, matere, otroke, vnuke... sprejeli z odprtim srcem in darežljivimi rokami... Če temu poslanstvu ne bomo dorasli, tudi Pavčkova napoved ne bo več vodila do sonca in nas tudi ne bo. Sence bodo ostale v betonskih trdnjavah, same na uničenem planetu. Ostalo pa bo njihovo notranje nasprotje. Do kdaj?

Marjan Miklošič je upokojeni industrijski pedagog, ki se zadnja leta, namesto kadrom, posveča predvsem naravi in kmetovanju. Je eden najaktivnejših najemnikov kmetijskih zemljišč in vodja Civilne iniciative, ki se zavzema za ustrezno ureditev problema pomožnih kmetijskih objektov na izolskem podeželju. Seveda pa razmišlja tudi o vsem, kar je razmisleka vredno in potrebno.

Bogsigavedi kje je obležal naš OPN

Tisti s samo malo boljšim spominom vemo, da je bilo leto 2014 zadnji rok za sprejem Občinskega prostorskega načrta, najpomembnejšega prostorskega dokumenta, ki bi ga morala imeti vsaka občina. Pa ga nima niti tretjina slovenskih občin in med njimi je, seveda, tudi Izolska.

Te dni je v javni obravnavi kar nekaj osnutkov prostorskih zakonov, ki na novo urejajo posege v prostor, gradnje in še marsikaj, kar nas je v zadnjih letih pripeljalo na eno zadnjih mest v Evropi glede na strokovnost odnosa do okolja in umeščanja gradenj. Novo zakonodajo predstavljamo na drugem mestu, zdaj pa se posvetimo dokumentu, ki bo kmalu nehal veljati, a so ga namerno sli-nenamerno izigrali v večini slovenskih občin. Tudi v izolski.

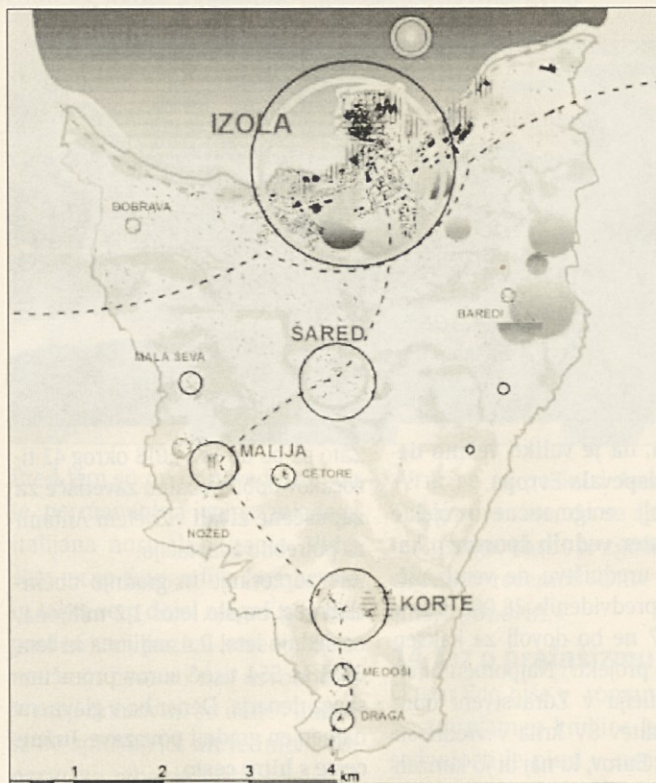
Manj kot tretjina občin

Zakon o prostorskem načrtovanju (ZPNačrt) je bil sprejet leta 2007 in je uvedel nove vrste občinskih prostorskih aktov in sicer **občinski prostorski načrt (OPN)**, ki se izdela za celotno območje občine, in **občinski podrobni prostorski načrt (OPPN)**, ki se izdela za specifično prostorsko ureditev, če je to navedeno v OPN. Občinske prostorske akte sprejme občinski svet.

Kljub vsej resnosti ob sprejemanju zakonodaje je **konec leta 2013 imelo vsega 79 občin izdelane veljavne OPN**. Izmed enajstih mestnih občin, so imele le tri veljaven OPN: MO Ljubljana, MO Novo mesto in MO Nova Gorica. Za 4 mestne občine (med njimi je **MO Koper**) pa MzIP ni imel podatkov, da bi te imele že pripravljen osnutek oz. ga še niso posredovali na MzIP. Javna skrivnost je, da marsikje niso hoteli z izdelavo občinskega prostorskega načrta, saj ta omejuje nebrzdano poseganje v prostor, kar špekulantom in ambicioznim investitorjem zagotovo ni pogodu.

Izola ga tudi nima

Tudi nastajanje izolskega Občinskega prostorskega načrta je ves čas potekalo dovolj počasi, da se našega prostora lahko lotili vsi po vrsti in **danes imamo v občini komaj kaj zemljišč v lasti občine**. Situacija je tako zavožena, da občina ta trenutek **skoraj nima zemljišč, ki bi jih lahko ponudila potencialnim investitorjem**, pa ne le takšnim kot doslej, ki so jih zanimala zgolj stanovanja in turistični apartmaji. Ko bo pozidana industrijska cona ne bo na voljo več nič.

Seveda je tudi Občina Izola naročila izdelavo občinskega prostorskega načrta. To je storila, ker je morala, ni pa storila vsega tistega, kar bi pred tem morala storiti, če bi želela dobiti res kvaliteten prostorski dokument, ki bi izražal interese občanov in potencialnih investitorjev.

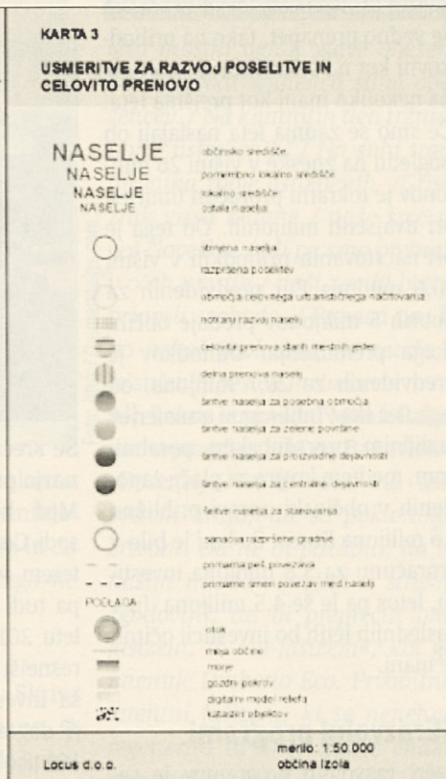
Izolska občina ni sprejela niti vizije in niti strategije razvoja, ali pa so jih podjetju Locus iz Domžal oziroma njihovi poslovni enoti v Novi Gorici s sedežem v Solkanu, ki izdelujejo naš OPN, povedali kar naročniki, brez javnosti in občinskega sveta.

Najverjetneje pa se nič od tega ni zgodilo, oziroma se je dogajalo sproti, saj je občina medtem sprejemala **OPPN-je** (občinske podrobne prostorske načrte) kar pomeni, da bo naš temeljni prostorski dokument, če bo kdaj sploh narejen, zgolj seštevek že sprejetih podrobnih prostorskih načrtov.

Že leta 2012 se je župan **Igor Kolenč** jezil na državo, da je zelo počasna pri izdajanju soglasij in mnenj, potrebnih za izdelavo tega dokumenta. Verjetno je imel tudi kaj prav, toda, medtem so pri Locusu dokončali že kar nekaj OPN-jev za različne slovenske občine. Pa ja nismo tako posebni

Kaj pa če ni denarja?

OPN je občina Izola naročila za časa župana Klokočovnika. Od leta 2009 do konca leta 2013 je izdelovalcu plačala 163.000 Eur, po letu 2013 pa na Supervizorju ni zabeženih plačil Občine Izola. Da ni to razlog za zamudo?

GOSPODARSTVO RABI VEČ OPTIMIZMA

piše: Franc Krajnc

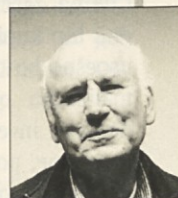
Uradni rezultati poslovanja okoli 4.500 gospodarskih družb (GD) s sedežem na obalno-kraškem območju, od tega 645 v Izoli (in 734 samostojnih podjetnikov) za leto 2015 bodo znani čez dobra dva meseca, pa vendar po prvih ocenah obstaja upanje, da obalno kraško gospodarstvo ne bo ponovno zaplavalo v izgube. Vedeti je namreč treba – in o tem smo v Mandraču že poročali – da so gospodarske družbe z območja Obale in Krasa v osmih letih (2007-2014) kot celota kar petkrat izkazale neto čisto izgubo, medtem ko so samostojni podjetniki kot celota izkazali pozitiven dohodek.

Je to dobra ali saba popotnica? Bilančni rezultati GD v letu 2014 vendarle niso bili tako slabi, zanimivo pa je, da je bilo pri omenjenih družbah izkazanih 3,98 milijarde evrov celotnih prihodkov, pri tem pa se ne morejo pohvaliti z neto čistim rezultatom, ki je znašal komaj 10,83 milijona evrov! Govorimo o rezultatih, ki so jih GD ustvarile kot celota.

Rang lista izgubašev po občinah pa kaže, da so GD v občini Izola v letu 2014 izkazale 2,349 milijona evrov neto čiste izgube. Izgubo na substanci je imelo 156 izolskih gospodarskih družb, ki pa so na srečo imele le 34 zaposlenih. Po podatkih Agencije RS za javne prihodke in evidence (AJ PES) so v letu 2014 največ neto čiste izgube ugotovile družbe s področja gostinstva, predvsem v piranski občini. Glede tega je Izola v prednosti.

In če pogledamo, kaj predstavlja izolsko gospodarstvo v celotnem gospodarstvu obalno-kraške regije dobimo naslednji odgovor: Na območju občine Izola deluje 14% GD, zaposlujejo 9% delavcev, izkazujejo okoli 5% skupnih prihodkov. Glede na to, da je bilo v izolski občini ukinjenih kar nekaj gospodarskih družb, ali pa so sedež prenesle v druge občine, bodo rezultati o poslovanju v letu 2015 težko primerljivi z letom 2014.

Franc Krajnc je diplomirani ekonomist, dolgoletni vodilni delavec Primorskih novic, do nedavnega lastnik in urednik mesečnika Primorski utrip in zdaj finančni komentator Mandrača.

Luko smo gradili mi, luški delavci

Nadaljuje se zbiranje podpisov v podporo delavcem Luke Koper, ki od vlade terjajo takojšnjo gradnjo drugega tira in želijo preprečiti njeno privatizacijo in prodajo. Konec tedna so podpise zbirali tudi v Izoli, saj je tudi v našem mestu veliko nekdanjih in sedanjih luških delavcev. Pogovarjali smo se z Viktorjem Udovičem.

- Na glavi čepica, na njej osem značk. Kaj pomenijo te značke?

- To so vse značke, ki jih je izdala Luka Koper od same ustanovitve. Zaposlil sem se v Luki Koper 4. avgusta 1960, ko sem začel delati kot disponent. Na koncu pa sem, med drugim, bil vodja vseh terminalov in tudi direktor operative.

- Danes pa stojite tukaj z majico, na kateri piše, da Luke Koper ne date in hočete takoj Drugi tir.

- Oh, kako bi nam ta drugi tir prišel prav pred desetimi leti. Ko vodim ljudi po Luki pravim, da je bil 23. maja 1957 sprejet sklep o ustanovitvi podjetja, 8. decembra istega leta pa smo privezali prvo barko. Danes bi za kaj takega potrebovali najmanj deset let.

- Se spominjate prve barke?

- Tistega dne sicer nisem bil v Koprju, ker sem igral roket v Mariboru, smo pa dogodek poslušali po radiu in točno vem, kaj se je dogajalo. Bil je to tudi prvi neposredni prenos Radia Koper in spominjam se, kako smo prenos poslušali na poti domov.

Luka je imela nekaj velikih direktorjev, od prvega, Petrinjo, ki jo je ustanovil, pa Korelič, Prinčič, Magajna... So bili to direktorji, ki so delali za Luko Koper ali za svoje oziroma strankarske interese?

- Bili so »luški« s srcem in dušo.

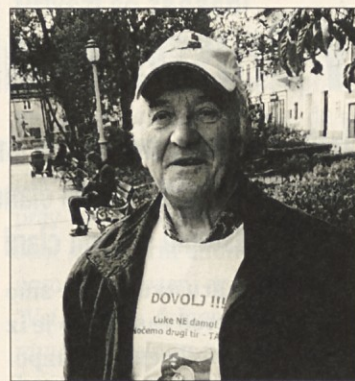
Lahko rečem, da je bila Luka Koper za večino delavcev, ki so tam delali, kot nekakšna droga. Enkrat ko se tam zaposliš, se je ne moreš več rešiti.

- Tudi sindikalni boj se je začel v Luki, kajne?

- Tudi, čeprav je bil tisti sindikalni boj nekoliko drugačen od današnjega, ampak ja, več ali manj se je vedno iskalo neke pravice. Luka Koper je bila v težavah že zato, ker so morali luški delavci s svojim odrekam zgraditi samo pristanišče, kar drugim firmam ni bilo treba. To pa je ena od specifik ne samo za Obalo, temveč za celotno Slovenijo.

- Takrat so bili vsi delavci Luke tam zaposleni. Ni bilo posrednikov, kajne?

- Tako je, vsi smo bili »luški« in ob sanacijskem programu nas je bilo tam zaposlenih več kot 2000. Danes jih je veliko manj, malo zaradi tehnologije, malo pa zaradi ostalih firm, ki tam delujejo.

- Kaj pa odhod zadnjega jugoslovanskega vojaka?

- Takrat sem bil direktor na kontejnerskem terminalu in lahko bi rekli, da so zadnji vojaki odpotovali prav iz mojega terminala.

- Ljudje vas podpirajo, kajne?

- No, nekaj jih je tudi takšnih, ki ne želijo podpisati. Morda gre za princip, ker jim je današnja politika tuja, se z njo ne strinjajo in si mislijo, da ta njihov podpis ne bi pomagal nič. Škoda.

D.M.

Scuola Elementare "Dante Alighieri"

Scuola materna "L'Aquilone"

Isola

Aprè

**il bando d'iscrizione alla scuola materna
»L'Aquilone« per l'anno scolastico 2016/2017**

Si potranno iscrivere i bambini presso la segreteria della Scuola Elementare »Dante Alighieri« in Via Rivoluzione d'ottobre 10 fino al 31 marzo 2016.

I genitori possono iscrivere i figli che hanno compiuto gli undici mesi di età.

Per ulteriori informazioni potete telefonare al numero 05/6625240.

La presidente
Simona Angelini

Osnovna šola »Dante Alighieri«

Vrtec »L'Aquilone«

Isola

Razpisuje

**vpis v vrtec »L'Aquilone« za šolsko leto
2016/2017**

Vpis otrok bo potekal do 31. Marca 2016 v tajništvu Osnovne šole Dante Alighieri v Ulici Oktobrske revolucije 10.

Starši lahko svoje otroke vpišejo po dopolnjenem enajstem mesecu starosti otrok.

Za vse dodatne informacije lahko pokličete na telefonsko številko 05/6625240.

Ravnateljica
Simona Angelini

OBČINA IZOLA - COMUNE DI ISOLA

URAD ZA UPRAVLJANJE Z OBČINSKIM PREMOŽENJEM
UFFICIO GESTIONE PATRIMONIO DEL COMUNE

Sončno nabrežje 8 – Riva del Sole 8 / 6310 Isola – Isola

JAVNI RAZPIS ZA ODDAJO POSLOVNIH PROSTOROV V NAJEM

Vse zainteresirane obveščamo, da je v Uradnem list RS št. 9/2016 z dne 12.02.2016, na spletnih straneh Občine Izola (www.izola.si) (pod rubriko za občana - razpisi) ter na oglasni deski Občine Izola objavljen javni razpis za oddajo poslovnih prostorov v lasti Občine Izola.

CONSORSO PUBBLICO PER L'ASSEGNAZIONE IN AFFITTO DEI LOCALI D'ESERCIZIO

Si informa il pubblico interessato che sulla Gazzetta Ufficiale della RS n. 9/2016 del 12.02.2016, sul sito web ufficiale del Comune di Isola (www.izola.si) (nel riquadro Per il cittadino - Concorsi pubblici) e sull'Albo pretorio è stato pubblicato il bando di concorso per l'assegnazione in affitto di locali d'esercizio di proprietà del Comune di Isola.

V Društvu invalidov padajo ostre besede

Izolsko društvo invalidov je eno najštevilčnejših izolskih društev. Njihova dejavnost je zelo raznovrstna, toda število članov, zaradi raznoraznih razlogov, se v zadnjem času menda zmanjšuje. Odstopili so celo člani upravnega odbora, predsednik pa zahteva javno opravičilo.

Da imajo v društvu težave smo izvedeli že pred časom, ko je iz društva izstopila ena bolj izpostavljenih članic, tudi podpredsednica oziroma predsednica ene od društvenih komisij.

Toda, v vsakem društvu je tako. Kjerkoli se nekaj dela, poklicno ali volontersko, se soočajo različni interesi in popolnega zadovoljstva nikoli ni. Tudi zato njenega pripovedovanja o tem, zakaj je zapustila Društvo invalidov, nismo želeli deliti s širšo javnostjo, saj je vendarle najpomembnejše dobro delovanje tako pomembnega društva, ki v Izoli združuje številne delovne invalide nekoč industrijskega mesta.

Ko pa smo pred kratkim poslušali o odstopu večine članov oziroma članic upravnega odbora društva in menda tudi nekaterih članov nadzornega odbora, smo vendarle želeli izvedeti zakaj prihaja do takšnih nesporazumov in s kom. Povedale so nam, da so izstopile zaradi dela predsednika društva in tajnice društva ter, med ostalim, omenjale tudi nekatere finančne nepravilnosti oziroma nepotrebne stroške pri delu društva.

Revizija ni našla nič

Povprašali smo tudi predsednika društva, **Franca Poropata**, kaj je razlog za slabo voljo nekaterih članov in odstop nekaterih funkcionarjev društva ter, ali držijo trditve, da se je število članov za časa njegovega mandata res tako zmanjšalo.

Predsednik, ki bo na to mesto ponovno kandidiral na volilnem občnem zboru, ki bo 5. marca, je povedal, da gre za nepotrebno in za društvo škodljivo ravnanje posameznikov, ki so, njega in tajnico, javno obtoževali finančnih malverzacij.

»Pred izdelavo bilance smo naročili revizijo poslovanja, ki je bila tudi opravljena in revizorji niso našli nobene nepravilnosti ali neprimerne ravnanja društva v zvezi s financami. Zato sem od tistih članic Upravnega odbora, ki so širile te dezinformacije, zahteval, da se mi javno opravičijo. Pričakujem, da bodo to tudi storile. V medijih in na občnem zboru.«

D.M.

Invalidi v Terme Zreče

Člane in podporne člane DI Izola obveščamo, da smo pričeli z vpisovanjem za 7-dnevno ohranjanje zdravja v Termah Zreče, ki bo trajalo od 4. do 10. aprila. Vse informacije dobite na društvu

Vsem, ki jih je skrbelo zdravstveno stanje Ottavia Brajka pošiljamo to, nekaj dni staro fotografijo, s pripisom, da je operacija uspela in da je pacient iz dneva v dan bolj živahen. Zdaj zdaj bo prijel za meh.

Volilni zbor Društva invalidov Izola

Člane in podporne člane Društva invalidov Izola obveščamo, da bomo imeli redni volilni zbor članov v soboto 05. 03. 2016 v gostinski in turistični šoli Rivjera v Izoli s pričetkom ob 16:00 uri.

Pričetek vpisovanja: sredo 03.02.2016

Pisarna je odprta: Ponedeljek in petek od 09.00 – 12.00, v sredah pa od 14.00 – 17.00 ure.

Predsednik DI Izola: Franc Poropat

»NEKOLIKO NESPODOBNO«

piše: ADZU

Župan Kolenc nam piše pravljice. Žal spominjajo na pravljice bratov Grimm. Tiste pravljice, ki so (in še bodo) marsikateriga otroka spravile v jok, strah in grozo in mu ne pustijo spati.

Do zdaj nisem imel posebej dobrega vtisa o županu Izole. Zaradi njegovega početja v zadnjem času pa že kar obupujem.

Najprej je brezglavo, še preden je bil z državo dogovorjen status predora do Kopra, od države prevzel del obalne ceste. Ker lokalnih vinjet ni, bo ta cesta morala ostati odprta za promet. Koprski Popovič je morda marsikaj, ni pa tepec. To pa pomeni, da niti pomotoma ne bo dovolil, da cesta preko Markovca postala nadomestek ceste ob obali. To pomeni, da je državo razbremenil stroškov vzdrževanja ceste in jih naložil na hrbet Izolanov. Torej novi stroški so in bodo, koristi pa nobene!

Okoli novega leta se je v PN celo hvalil kako je njegov dosežek, da smo dobili to cesto v upravljanje. Ah res velik dosežek: vlada malih lopovov v Ljubljani se nam smeji ker so našli nekoga, da mu 'uvalijo' njim nepomembno cesto s stroški vred. Velik dosežek. Je morda izolski župan (z eno roko?) zgradil predor proti Kopru, drugače tega uspeha ne bi moglo biti. Da pa se bo svojat, ki sebe imenuje 'vlada' odrekla enemu samemu evru za katerega nas lahko olupijo - ni šans! Le zelo veliki naivci lahko verjamejo v lokalne vinjete dokler vlado sestavljajo 'poštenjaki' po Cmerarjevi meri.

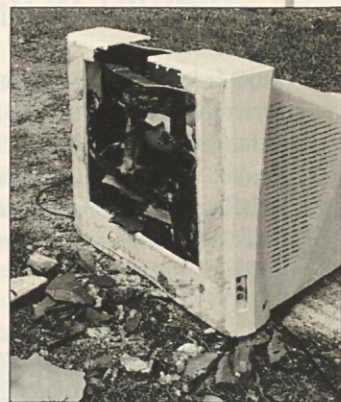
Zdaj naš župan v PN napoveduje zaprtje ceste mimo avtokampa proti obalni cesti - in seveda proti Rudi in bolnišnici. S tem naj bi 'speljal prometne tokove stran iz mesta'. Halo!? To mi bo zelo težko pokaznil.

Do krožišča pri črpalki se bodo vsi, ki so skozi mesto namenjeni v Koper pripeljali natančno tako kot se vozijo zdaj. In potem bodo trume vozile od črpalke proti novemu križišču. Razen, seveda, tistih ki ne bodo pripravljeni voziti okoli riti v žep do Rude ali do bolnice. Ti bodo zavili pri Avto Jerebu na levo in mimo Mehana. Pot, ki je popolnoma neprimerna za tak promet! Tako 'prometni tokovi' ne bodo speljani proč od mesta, kot razlaga prvi naš župan. Bodo pa nekoristni stroški. Zato, da bo slabše kot je! Torej potrebujemo obrazložitev: v čem je torej smisel in korist take ureditve?

Ne vem če župan Kolenc vse ve in vse ukrene sam, ali pa se vendarle s kom posvetuje. Če se posvetuje s kakšno teto in stricem, pa v strokovnost in dobronamernost le teh močno dvomim.

Po pravljicarjih ki so zadnjih nekaj mandatov sedeli na izolskem županskem stolčku in pisali pravljice grozljivke, bi morda bil čas da dobimo nekoga, ki bi napisal pravljico z lepim sporočilom in srečnim koncem. Takega med člani raznoraznih strank verjetno ne bomo našli. Slovenske politične stranke so (kot je petrijevka gojišče bakterij) gojišče ljudi slabega slovesa. Opravičujem se redkim izjemam (če se kje kakšna najde).

Saj ne, da si avtor ne bi upal podpisati k temu zapisu. Kje pa. Kolikor ga poznamo si še kako upa, vendar preprosto ne želi na ta način zbujati kakšne dodatne pozornosti, zato smo se dogovorili, da bomo njegove ali tudi kakšne druge zapise podpisali z ADZU (avtor dobro znan uredništvu). Upošteвайте jih kot zapise avtorjev in ne kot anonimke. Original je namreč zelo podpisan.

Brez ribičev v mandraču ni Izole

Prizor, ki smo ga ugledali v ponedeljek ni bil prav nič lep. Že itak nenavadno izpraznjen mandrač iz katerega so izginile še zadnje na pol ribiške barke, je dobil novo podobo z nekaj gliserji, ki pa so, po zagotovitvi upravljalca, tukaj samo začasno.

Seveda je bilo med mimoidočimi največkrat slišati začudenje, saj so bili prepričani, da bo mandrač namenjen predvsem ribiškemu čolnom in lesenim plovilom, zato je pogled na plastične gliserje marsikopga dobro razjezil.

Še preden smo uspeli dobro preveriti, kaj se pravzaprav dogaja smo poslušali pripombe na račun odločitve upravljalca občinskega pristanišča, ki je iz mandrača »nagnal« večje ribiške barke, ki so poleti služile tudi turizmu, zdaj pa, ko so postavljene v četrterovez na drugi strani pomola, za kaj takega ne bo več pravih pogojev.

Ribištvo je preteklost

Legendarni ribiški kapitan, **Jože Hameršek**, je z žalostjo zrl v izpraznjen mandrač in se spominjal, kako je bilo takrat, ko je Izola še imela ribiško floto in ko je bilo na vsakem koraku, posebej pa v mandraču, jasno, da gre za ribiško mesto.

»Danes tega občutka skoraj ni več. Nekaj posameznikov se še trudi, ostali so že bolj ali manj usmerjeni v turizem. Ni več tistih živahnih jutrov, ko smo se ribiči odpravljali na morje in tudi ni več tistega radovednega pričakovanja, ko smo se vračali z ulova domov in so nas upokojeni ribiči, žene in kakšni standardni pomolovci čakali, da povemo, kako je bilo na morju tistega dne. Nekaj časa je bilo malo tega vzdušja še v mandraču, zdaj pa je tudi tukaj zazevala praznina in tišina.«

Drugi časi

Seveda se je tudi na področju ribištva marsikaj spremenilo, še posebej v Izoli. Prej so ribiči, tako tisti iz flote Ribe kot zasebniki, ribe prodajali domači tovarni in domačim gostincem, zdaj tovarne ni več, velik del rib pa konča na borzi v Trstu.

Mandrač dobi ribiško podobo le še ob koncu tedna, ko pridejo domačini in turisti na sprehod ob mandraču in takrat ribiči ponudijo tudi tiste ribe, ki bi sicer končale drugje.

»Morda naše barke niso bile tiste tipične stare lesenjače, vendar so gotovo dale mandraču bolj ribiški videz kot ga ima zdaj« je povedal eden od lastnikov večjih ribiških in turističnih bark, ki so bile prej privezane v mandraču. »Trudili smo se, da smo dali temu delu mesta nekaj ribiške živahnosti, ki je gotovo ne bo, če bodo mandrač namenili komercialnim privezom ali pa ga spremenili zgolj v parkirišče bark.«

Mediacija o priveznini

Med bolj jeznimi, ne zgolj zaradi novega pogleda na mandrač, je poklicni ribič, zdaj upokojenec, **Franc Pianekski**, ki ima svoj čoln privezan v mandraču že od nekdaj. Že res, da ni nekdo, ki bi se zbal vsakogar, toda hkrati je izobražen človek, ki ga ni mogoče kar tako prepeljati čez vodo. Tudi zato je verjetno prišel v spor z upravljalcem pristanišča, ki mu je želel ob upokojitvi odvzeti privez, sam pa trdi, da je dejavnost vezana na čoln in ne na človeka. Končalo se je tako, da so mu izstavili račun za komercialni privez, ki ga seveda ne namerava plačati in zdaj so sredi mediacije.

»V Izoli nas je le še peščica ribičev, ki se aktivno ukvarjamo z malim ribištvom. A prav malo ribištvo predstavlja začetek ribolova, saj so velike ribiške flote prišle veliko kasneje. Sem pa prepričan, da kakršnakoli bo politika izolske oblasti, čeprav ta ne kaže na nič dobrega, bo ribištvo ostalo, saj tradicije se ne da kar tako izbrišati. Je pa veliko odvisno prav od posluha oblasti, in lahko rečem, da je posluha veliko več tako v Kopru, kot tudi v Piranu, in to tudi s strani njihovih županov, za razliko od našega Igorja Kolenca, ki pravi, da tudi, če bi v Izoli ribištvo moralo obstati, je za to dovolj že, da imamo enega samega ribiča«

Privezi so začasni

Direktor upravljalca, JP Komunala, **Denis Bele**, je na naše vprašanje, ali je pozabljena ideja, da so v mandraču samo leseni in mali ribiški čolni, odgovoril, da se ni prav nič spremenilo in da so gliserji na severni strani delovnega pomola privezani zgolj začasno. »Vsi lastniki čolnov vejo, da moramo, če želimo premakniti nekatere dele plavajočih pomolov na lokacijo bodočega B pomola, tiste čolne, ki so zdaj tam privezani, začano privezati nekje drugje. Zato so privezani v mandraču, kjer bodo ostali dober mesec ali kakšen dan več, zato pa bomo v Izoli dobili še dodatnih 50 privezov za Izolane, ki zdaj čakajo na priveze.«

Povedal je še, da so za ta premik uredili nove priveze, ki bodo ostali tam tudi po opravljeni premetitvi pomola.

Slišali smo tudi mnenje, da bi bilo bolje, če bi bili v mandraču privezani takšni čolni, saj ribiči menda slabo skrbijo za red na čolnu in okrog njega. Morda res, toda, ribištvo je bilo vedno tako. Mokro, malo umazano, razmetao in vsakič drugačno. **DM**

Dnevnih dovolilnic ni

Eden od športnih ribičev nas je opozoril na to, da v Izoli ni mogoče nikjer kupiti dnevnih ribiških dovolilnic.

»V Kopru in Piranu jih lahko kupijo v trafikah, v Izoli pa to ni mogoče. Napotili so me na nakup preko spleta. Ampak, to ni mogoče, če nena povedano dobiš na obisk prijatelja, ki bi šel s teboj na ribolov.«

»Zapletlo se je z uvedbo davčnih blagajn«, pravi **Marino Kralj** iz trgovine Lax. Člani Menole lahko pri nas kupijo letne dovolilnice, dnevnih pa ne, zato si je treba pomagati s spletno stranjo <http://www.dovolilnice.si/> Upam pa, da jih bodo le začeli prodajati v kateri od trafik.

Namizni tenis ima v Izoli prohodnost

ROKOMET

Serija porazov se nadaljuje

Dobova : Istrabenz plini Izola 34:26 (16:13)

Dvorana OŠ Dobova, gledalcev 150, sodnika Žitnik in Teršek.

Istrabenz plini Izola: Gregorič, Štavar, Puhanič, Jurič 1, Čolič 4, Rončević, Zorič Stepančič 3, Selišnik, Kecman 2, Redžić 2, Vuković 5, Ravlija 4, Velkavrh 3, Konig, Matijašević. Trener: Borut Hren.

Pomembno gostovanje pri novincu v ligi se za Izolo ni končalo po pričakovanjih. Odsotnost **Petra Božiča**, **Evina Čosiča** in **Blaža Žgavca** ter nekompletni treningi zaradi bolezni nekaterih fantov so vplivali na to, da je Izola v tem dvoboju ostala praznih rok. Dobova je tako na lestvici pobegnila za štiri točke in deseto mesto se zdi zdaj še bolj oddaljeno. K sreči je Slovenj Gradec izgubil, tako da ostaja Izola na enajstem mestu, Korošci pa mesto nižje s točko zaostanka.

V prvem delu tekme so prednjačili domačini, katerih najvišja prednost je znašala pet golov. Naši fantje so v začetku tekme sicer dvakrat izenačili, sicer pa Dobova ni dopustila, da bi se ji Primorci preveč približali. Konec prvega dela je sicer še obetal boljši razplet za Izolane, vendar so zatem gostitelji stopnjevali pritisk in med 42. in 51. minuto naredili delni

izid 8:3, s čimer so prišli na devet golov prednosti in praktično odločili tekmo.

»Naredili smo preveč napak, upamo, da bomo med tednom lahko končno lahko trenirali v polnem številu in se dobro pripravili na Mariborčane«, je povedal pomočnik izolskega trenerja **Boruta Hrena Matej Marinac**.

Serija zaporednih porazov bo morda po naslednjem krogu še daljša, kajti v Izolo v soboto prihajajo Mariborčani.

Z njimi so se naši rokometarji pred leti uspešno kosali, vendar je današnji Maribor precej boljša ekipa kot takratna. Njihov cilj je tretje mesto in možnosti za zmago zagotovo ne bodo spustili iz rok.

Tudi zatem si težko obetamo točke, kajti Izola gostuje pri Celju PL (2.3.), naslednja ovira pa bo za Izolo na domačem parkezu 9. marca Trimo Trebnje.

NAMIZNI TENIS

Mladinci in mladinke drugi

V soboto in nedeljo je v telovadnici OŠ Livade potekalo finale ekipnega državnega prvenstva za mladince in mladinke. Na turnirju je nastopilo osem najboljših ekip pri mladincih in mladinkah, ki so si pravico nastopa izborili na predhodnih kvalifikacijah. Za naši dve ekipi lahko rečemo, da sta odigrali nad pričakovanji. Oboji so brez težav zmagali vse tri dvoboje v predtekmovalni skupini. Nato so mladinci brez težav, s 5:0, ugnali še Kemo iz Puconcev, mladinke pa prav tako z najvišjim rezultatom ekipo Letrike iz Vrtojbe.

Finale smo idigrali pod pričakovanji, zlasti če upoštevamo dejstvo, kako smo prišli do tam. Mladinke so bile povsem brez moči in svežine v finalnem dvoboju proti objektivno močnejši ekipi iz Mengša, ki je slavila z najvišjim izidom 5:0. Poleg tega so nasprotnice tudi starejše in s tem izkušenejše od naših igralk, ki so pripravile pravo presenečenje že s pohodom to zaključnega dvoboja. Mladinci so za razliko od deklet imeli večjo možnost za zmago, a so v preveliki želji zgoreli in izgubili proti Krki s 5:2.

Vsekakor moramo biti z doseženim zadovoljni, saj smo kot edini klub imeli obe ekipi v finalu državnega prvenstva. Seveda pa se bo potrebno tudi od teh dveh finalnih dvobojev nekaj naučiti, saj bomo le tako lahko v prihodnosti stopili še za stopnjičko višje.

Za mladince so igrali **Erik Paulin**, **Matej Germek**, **Michele Vignini** in **Matija Novel**. Za mladinke pa **Katrina Sterchi**, **Kim Fink** in **Lea Paulin**.

Mladinci

Predtekmovalna skupina:

Arrigoni : Interdiskont 5:0

Arrigoni : Vesna Zalog 5:0

Arrigoni : Mengeš 5:2

Polfinale:

Arrigoni : Kema Puconci 5:0

Finale:

Arrigoni : Krka 2:5

Vrstni red:

1. Krka, 2. Arrigoni, 3. Kema, 4. Mengeš, 5. Vesna, 6. Muta, 7. Interdiskont, 8. Rake

Mladinke:

Predtekmovalna skupina:

Arrigoni : Logatec 5:2

Arrigoni : Kema Puconci 5:0

Arrigoni : Muta 5:0

Polfinale:

Arrigoni : Letrika Vrtojba 5:0

Finale:

Arrigoni : Mengeš 0:5

Vrstni red:

1. Mengeš, 2. Arrigoni, 3. Muta, 4. Letrika, 5. Kema, 6. Logatec, 7. Križe, 8. Kajuh Slovan

JADRANJE

Svetovno prvenstvo 470

V San Isidru v Argentini se je z drugim dnev nadaljevalo svetovno prvenstvo olimpijskega razreda 470. Za jadralkami in jadralci je še en dolg dan, po nekaj urah čakanja na veter so vendarle izpeljali po en plov v ženski in moški konkurenci. **Tini Mrak** in **Veroniki Macarol** se tudi danes ni izšlo po načrtih, v cilj sta prijadrali na 27. mestu, kar ju po treh odjadranih plovih uvršča na skupno 18. mesto. Vodstvo sta z današnjim prvim mestom prevzeli Nizozemki **Afrodite Zegers-Kyranakou** in **Anneloes Van Veen**, na drugem in tretjem mestu pa so Američanke, **Sydney Bolger** in **Carly Shevitz** ter **Anne Haeger** in **Briana Provancha**.

Dve slovenski posadki med 29erji

V mestecu Sant Andreu de Llavaneres v bližini Barcelone v Španije je med 16. in 21. februarjem potekala prva regata letošnje serije regat Eurocup prehodnega mladinskega jadralnega razreda 29er, ki sta se je udeležili dve

slovenski posadki iz Jahtnega kluba Portorož, **Rok Verderber**, ki je septembra 2015 na svetovnem prvenstvu razreda optimist osvojil naslov svetovnega prvaka, potem pa s **Klemnom Semelbauerjem** začel s treningi v razredu 29er ter **Tabea Kolenc** in **Veronika Pirjevec**.

V štirih dneh zahtevnih pogojev in v vetru, ki je pihal s hitrostjo do 20 vozlov so mlade jadralko in jadralki odjadrili 13 plovov. V konkurenci 73 posadk sta Rok Verderber in Klemen Semelbauer na svoji prvi regati v razredu 29er dosegla končno 26. mesto in 2. mesto v starostni kategoriji do 16 let, kar je potrditev dosedanjega dela po rehosu iz razreda optimist in odlična popotnica za naprej. Mladi jadralki Tabea Kolenc in Veronika Pirjevec pa sta regato končali na 60. mestu.

STRELSTVO

Podelili klubska priznanja

V petek, 12.2.2016, so v Strelskem klubu Izola obeležili že 61. obletnico kluba. Pod slovesnim praporom iz leta 1955 je predstavnica za odnose z javnostmi, **Dolores Šuštar**, prisotne popeljala na izlet skozi zgodovino strelstva v Sloveniji nasploh ter še posebej izolskega kluba, nato pa je predsednik kluba, **Bojan Šuštar**, najzaslužnejšim članom, predvsem pa podmladku, podelil klubska priznanja za dosežke v pretekli sezoni.

Poleg ostalih sta se zelo dobro odrezali ekipi Dečkov in Mlajših dečkov, **Patricija Memon**, **Dragica Tokmadžić** in **Dolores Šuštar** so bile ekipno druge na državnem prvenstvu veteranov (Dolores tudi posamezno na 2. mestu), še najbolj pa se je izkazala **Lara Frank**, državna prvakinja v streljanju z zračno puško v kategoriji Mlajše deklice.

Trudil se je seveda vsak član podmladka, zato so nekateri prejeli tudi tolažilne nagrade. **Enio Božič**, ki poleg ostalih trenerjev oz. vaditeljev (**Darij Ban**, **Ivan Božič**, **Aljoša Frank**, **Franc Primc**), nosi velik del zaslug za odlične rezultate, je za zaključek mladim položil na srce, naj ne spijo na lovorikah, ampak naj vztrajno trenirajo še naprej, sledilo pa je prijetno družabno srečanje za polno mizo in z obvezno tortico na koncu.

dš

TAROK

V ponedeljek 22.2. je bilo odigrano predzadnje februarско kolo v taroku za posameznike. Udeležilo se ga je 19 tarokašev, kar kaže na priljubljenost taroka v Izoli. Ponovno je bil najuspešnejši **Ivica Grdič**, ki je osvojil vseh 6 možnih točk in odlično razliko +1740. Po 5 točk sta osvojila **Miro Mezgec** in **Igor Meze**, odločala je razlika +970 za prvega in +296 za drugega. Četrto mesto je zasedel **Zvonko Glušič** s 4,5 točkami in razliko +204. Po 4 točke sta zbrala **Boris Debeljak** in **Anton Sevnčnikar**. Tudi med njima je odločala razlika »župce«, ki je bila v prid Debeljaku s +421, Sevnčnikar pa je zbral razliko +338. Zadnje februarско kolo bo 29.2.2016 s pričetkom ob 16.00 uri v kavarni hotela Delfin Izola. Odigrana bodo 3 kola po 15 iger. Idealna udeležba bi bila 21 igralcev tj. 7 miz s po tremi tarokaši. Kot kaže zadnja udeležba, je v Izoli še zlata rezerva tarokašev in jih vabimo, da se nam pridružijo, saj tako dobrih pogojev za igranje taroka, kot jih nudi hotel Delfin Izola, verjetno nima nihče v Sloveniji, čeprav je registriranih preko 1300 igralcev.

D.B.

Športni vikend v imenu nogometa in kolesarstva

V petek, 26. februarja, bo Izola gostila Velikane slovenskega športa, ki se bodo v malem nogometu pomerili z velikani izolskega prostora. V nedeljo, 28. februarja, pa v Izolo prihaja 200 kolesarjev iz 22 držav; odvila se bo 3. Velika nagrada Izole.

V večnamenski dvorani Livade se bosta v petek pomerili dve zelo zanimivi ekipi: Velikani slovenskega športa, kot so **Mladen Dabanovič**, **Sašo Udovič**, **Aleš Čeh** ipd. in pa znani Izolani s področja gospodarstva, športa in glasbe, kot so **Andrej Jereb**, **Drago Mislej – Mef**, **Darko Milanič**, **Admir Sinanbegović** ipd. Dogodek Mi igramo za vas organizirajo Občina Izola, Center za kulturo, šport in prireditve in Športno društvo Olimpiki, ki bo Velikane slovenskega športa tudi pripeljalo v Izolo.

Pričakovani prispevek za tekmo oz. donacija znaša 5 evrov, donirati je možno tudi direktno na račun Športnega društva Olimpiki: številka **TRR SI56 0201 8026 0833 447**, odprt pri NLB d.d., s pripisom/namenom **VELIKANI - IZOLA 26. 2. 2016**. **Zbrana sredstva bodo namenjena izolskim osnovnošolcem** (izkupiček bo porazdeljen v šolske sklade vseh treh osnovnih šol). Ravno v času dogodka bo Športno društvo Olimpiki, ki je v postopku pridobitve statusa humanitarne organizacije, obeležilo dve leti uspešnega delovanja.

V nedeljo pa še kolesarji

V nedeljo pa Kolesarska zveza Slovenije organizira mednarodno kolesarsko dirko 3. Velika nagrada Izole v kategoriji UCI 1.2. Dirka se bo ob 12. uri začela v Cankarjevem drevoredu, cilj pa je v centru mesta predviden približno ob 16. uri. Trasa dirke, ki je dolga 160 km, bo peljala skozi naslednje kraje in naselja: **Izola, Baredi, Gažon, Šmarje, Dragonja, Sečovelje, Seča, Lucija – Valeta, Strunjan, Belvedere, Jagodje**. Zadnji dve uri bo na Šport TV 1 potekal direkten prenos kolesarske dirke.

Poskrbljeno bo tudi za navijače in obiskovalce; ti si bodo med dirko lahko na Lonki ogledali športno-kolesarsko ponudbo razstavljavcev. Zbrane bodo kot lansko leto s kolesarskimi vragolijami ali trial bike freestylom zabavali mladi fantje iz Ljubljane.

Dogajalo se bo tudi v izolskem bike parku. Radio Koper pa bo dogodek spremljal s prenosom v živo. Nekateri izolski gostinci pripravljajo tudi poseben kolesarski meni.

Program:

Predstavitve ekip na prireditvenem prostoru na Lonki v Izoli ob 10.45. 200 kolesarjev iz več kot 20 držav

Start v Izoli ob 12h, cilj predviden ob 16.00

Mesto starta in cilja: Cankarjev drevored

Dirka poteka skozi kraje: Izola, Baredi, Gažon, Šmarje, Dragonja, Sečovelje, Lucija, Strunjan in na koncu dva kroga v Izoli. Skupna dolžina dirke: 156,5 km

Tekmovalci, ki bodo po 50 kilometru dirke zaostajali več kot 4 minute za glavnino, bodo izločeni iz dirke zaradi prometne varnosti.

Tekmovalec, ki konča dirko s časom, ki je 8% večji od časa zmagovalca, ni uvrščen.

Maksimalni dovoljeni čas prihoda v cilj lahko v posebnih pogojih poveča žirija komisarjev v dogovoru z organizatorjem.

Hospic je tudi v Slovenski Istri

Mestna knjižnica Izola je, v sodelovanju z društvom Hospic, organizirala predavanje z naslovom *Živeti do konca*. Predstavniki društva Hospic za Slovensko Istro, univ. dipl. psiholog Matej Torkar in prostovoljec v društvu, gospod Matevž Pavčnik, sta obiskovalcem predstavila delovanje in pomen društva ter osebne izkušnje ob spremljanju umirajočih in njihovih družinskih članov.

Naši predniki so rojstvo in smrt jemali kot del življenja narave in človeka. V moderni dobi, kot kaže, ni več tako. Otroci se rojevajo v porodnišnicah, umiranje se je iz kroga družine umaknilo v bolnišnice ali domove za ostarele.

Metka Klevišar, dr. medicine in onkologinja, je ob spremljanju umirajočih bolnikov spoznala, da se sodobni ljudje smrti bojimo in misel nanjo izrivamo. Spoznala je, da umiranje ni samo fizični proces, ampak je tudi čas rasti in osebne preobrazbe. Umirajoči človek doživlja močna in protislovna čustva - upanje, voljo do življenja, obup, jezo, žalost in strah. V teh zadnjih trenutkih išče tudi odgovor na vprašanje o smislu svojega življenja. Če ga ne odkrije, to v njem povzroči veliko duševno, duhovno in bivanjsko bolečino. Bolečine mu povzročajo tudi neurejeni odnosi z bližnjimi in nerešeni konflikti. Takrat ob sebi potrebuje človeka, ki zna preprosto biti poleg in poslušati. Potrebuje pogovor, razumevanje, sočutje, varnost, sprejetost in ljubezen.

Obogatena s temi spoznanji je leta 1995, skupaj s somišljeniki, ustanovila društvo Hospic. Hospice - hiše, prenočišča, zatočišča so že v zgodnjem srednjem veku ustanavljali samostani in v njih sprejemali romarje in reveže. V Evropi je bil prvi sodobni hospic za paliativno (blažilno) oskrbo umirajočih ustanovljen v Londonu leta 1967, kasneje se je ta oblika razvila tudi v drugih državah sveta.

Dnevom dodati življenje

Slovensko društvo Hospic je samostojna in majhna nevladna organizacija, katere moto je: dodajati življenje dnevom in ne dneve življenju. Kot alternativo podaljševanju življenja z aktivno medicinsko pomočjo Hospic bolnikom, njihovim svojcem in tudi medicinskemu osebju nudi pogovore o tem, kaj je ob koncu življenja najpomembnejše. »Bolniki so naveličani medicinskih posegov, ki zanje velikokrat pomenijo bolj obremenitev kot rešitev.

Bolniki želijo si biti sprejeti, ljubljeni in razumljeni. Tudi tisti, ki so radi sami, potrebujejo družbo bližnjih, čeprav le za nekaj trenutkov, da se ne čutijo osamljene. V zadnjem obdobju se srečujejo tudi z bivanjskimi, duhovnimi vprašanji: *kdo sem, kaj sem prinesel na ta svet, kaj sem dal svetu, katere sledove sem pustil na tem svetu, kako me je svet zaznamoval, kaj je bilo moje poslanstvo, moje bistvo.*

Smo naredili dovolj za svoje

Taki pogovori in spremljanje bolnika pomagajo tudi svojcem v kasnejšem obdobju žalovanja, saj jih obvarujejo občutka, da so za bolnega družinskega člana naredili premalo. Spremlja jih zavest, da so si vzeli čas za pogovor, za medsebojni odnos, da so prisluhnili njegovim zadnjim željam in se od njega dostojno poslovili. Sočutni in pristni odnosi pomagajo umirajočim, predvsem pa tistim, ki ostajajo, je povedal Matej Torkar.

Bolnik ima vedno prav

V Hospicu se zavzemajo, da bi bolniki s terminalno boleznijo živeli polno vsak trenutek življenja, ki jim je še ostal. So zagovorniki bolnikov, spoštujejo njihovo dostojanstvo, pravico do polnega in kvalitetnega življenja do konca. Prizadevajo si vedno in povsod upoštevati njegove želje in potrebe. Bolnikom omogočajo, da lahko do smrti samostojno odločajo o sebi.

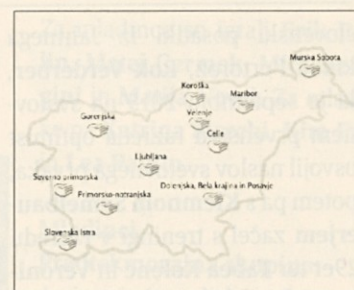
»Spremljevalec mora slediti bolnikovim željam - nekateri so na primer radi vedno lepo urejeni, počesani, lepo oblečeni in podobno. Pomembno je telesno ugodje bolnika, zato mu na vse načine lajšamo bolečine.«

Skrbimo, da udobno leži, da so oskrbovane morebitne preležanine ipd. S pogovori ali tako, da bolniku glasno beremo, mu pomagamo pri ohranjanju bistrosti uma, če je še zmožen fizične aktivnosti, pa mu omogočimo tudi to. Podobne čustvene, socialne in duhovne potrebe imajo tudi svojci umirajočih.

Tudi otroci žalujejo

Pot iz žalovanje vodi samo skozi žalost, menijo v Hospicu, zato žalujočim v odprtih in vodenih skupinah nudijo varen prostor, kjer se lahko soočijo z izgubo, o njej spregovorijo in slednjič spoznajo tudi, da so lahko žalost, bolečina, trpljenje, obup tudi priložnost za novo rast in zdravljenje preteklih ran. Žalujočim nudijo individualno svetovanje, osebne in telefonske pogovore, srečanja v podpornih skupinah in klubska srečanja, predavanja, delavnice, seminarje in tematska srečanja.

Prizadevajo si, da otroci in mladostniki ne postanejo ti. pozabljeni žalovalci. Ko umira družinski član, je pomembno, da so otroci (svojim letom primerno) s tem seznanjeni. »Otroci namreč žalujejo nekoliko drugače od odraslih.

Otroci so v nekem trenutku lahko zelo žalostni, potrti, dotolčeni, obupani in se radi umaknejo v samoto, že v naslednjem pa se lahko igrajo in veselijo.

Starejšim otrokom nudimo individualno svetovanje, za mlajše pa organiziramo ustvarjalne delavnice, kjer lahko na različne načine izrazijo svoje notranje občutke. Večkrat otroci navzven kažejo jezo, v resnici pa so žalostni. Delavnice jim omogočijo, da pridejo v stik s svojo žalostjo in jo prepoznajo. Za otroke in mladostnike prirejamo tudi poletne Taborje za levjesrčne. Sodelujemo tudi s strokovnimi delavci v vrtcih in šolah, pravi Matej Torkar.

Društvo Hospic je danes prisotno že po vsej Sloveniji. Zaposleni strokovni delavci delujejo kot koordinatorji za družine in koordinatorji oskrbe - tu je predvsem pomembno delo medicinskih sester z izkušnjami paliativne oskrbe. Pomembno je delo prostovoljcev, ki se najprej strokovno izobražujejo in usposabljaajo.

Hospic Slovenske Istre

Hospic sodeluje z osebnimi zdravniki, zdravniki specialisti, medicinskimi sestrami, protibolečinsko ambulantno in vsemi institucijami, ki lahko nudijo pomoč hudo bolnim. Na različne načine si prizadeva za detabuizacijo smrti in osveščanje širše javnosti. Izobraževalni programi vključujejo predavanja, izdajanje in svetovanje primerne tematske literature, info točke, stojnice, medijske objave.

V letošnjem letu je začel delovati tudi območni odbor društva Hospic za slovensko Istro. Njihovo pisarno najdete v Kopru, na Krožni cesti 5 (Obalni dom upokojencev na Markovcu).

Kadarkoli jih lahko pokličete (051 415 449) ali jim pišete (obala@hospic.si), h gibalno oviranim osebam pa pridejo tudi na dom. Storitve društva so brezplačne za vse uporabnike. Za več informacij pobrskajte na spletno stran www.hospic.si.

Če ne v Izoli, pa drugje

Izola ima vrhunsko priložnost, da ustanovi prvo in edino lutkovno gledališče na Primorskem. Temelji za to so v lutkovni skupini Mari o net.te, ki deluje že dobro leto in navdušuje s svojimi predstavami, v domačem kraju pa so takorekoč brezdomci.

Izolska lutkovna skupina Mari o net.te je v ponedeljek predpremierno predstavila svojo najnovejšo predstavo Murenčkove dogodivščine v vrtcu v Luciji. Premierna predstava bo seveda v Izoli, 12. marca ob 17.00 uri, v Kulturnem domu, saj društvo še vedno nima primernih lastnih prostorov, kjer bi lahko izvajalo svojo plodno dejavnost. O tem, kako je bilo v Luciji in kako se otroci danes odzivajo na lutkovne predstave, smo se pogovarjali z Deanom Semoličem.

- Lutkovna skupina Mari o net.te je aktivna že kar nekaj časa, kajne?

- Tako je. Že dlje kot eno leto delujemo v stalni, štiričlanski zasedbi. Aljoša Križ, Patricija Sosič, Martina Ljubič kot likovnica in jaz kot glasbenik. V tej sestavi smo pripravili že nekaj povsem avtorskih predstav. Patricija, z mojo pomočjo, pripravi scenarij, za katerega nato Aljoša, ob pomoči Martine, izdelava lutke. In pogosto se zgodi, da že pripravljen scenarij prilagodimo lutkam, ko vidimo kakšne so in kako se gibljejo. Prav zaradi tega lahko rečem, da na koncu predstavo naredimo takorekoč vsi skupaj. Glasba, ki je prav tako avtorska, je pa seveda odigrana v živo.

- Koliko opreme mora vzeti s seboj, ko se odpravite na nastop?

- Kar veliko. Če bi imeli dve različni predstavi, bi potrebovali kombi, sicer pa smo naših osem platen z lesenimi okvirji in železnimi nogami prilagodili tako, da jih lahko spravimo v karavan. Ta platna so seveda nujna, posebej pri senčnih lutkah, saj se ne vidi skoznje. Zadnja predstava, seveda avtorska, imenovana Murenčkove dogodivščine, ima celotno besedilo v rimi, dolga pa je petintrideset minut. Zanj potrebuje kar tri grafoskope, saj Martina v živo riše zgodbo. Naprimer, ena od zgodb se imenuje mravljišče, in na prej omenjenem črnem platnu kar naenkrat nastane bela pika, ki se počasi širi in tako se izrisuje mravljišče. To smo dosegli z risanjem po zrnih kave, kjer Martina riše s prsti. In tako se otrokom v živo izriše mravljišče, kjer potem vidijo še kraljico in vse ostalo.

- Pa otroci sledijo in razumejo dogajanje?

- Zaenkrat moram povedati, da so čisto vsi razumeli, o čem govori predstava, kar si tudi štejemo kot velik uspeh.

- Kako se današnji otroci obnašajo na lutkovni predstavi, ki zanje gotovo ni vsakdanja?

- No, mislim, da vseeno lutkovne predstave niso tako redke. V ponedeljek smo imeli kar dve predstavi v Luciji, eno za drugo, saj je bilo preveč otrok in smo jih razdelili v dve starostni skupini, tisti od dveh do štirih let in nato tisti nekoliko starejši, do pet let. In zanimivo je, da se skupini nista smejala ob istih trenutkih. Mlajši so vsekakor bolj sledili vizualnemu delu, medtem ko so tisti nekoliko starejši že lepo sledili tudi besedilu, posebej, če so slišali kakšno nenavadno, domačo besedo. Naprimer, "In če se lisica ne bo predala, bo kmalu krepala", in vsi starejši v smeh. No, seveda se je v celi skupini našlo nekaj tistih, ki si niso dali miru, ampak ko slišiš otroke, ko se tako krohotajo iz srca, je to neverjeten občutek.

- Kako velike skupine so primerne za takšno predstavo?

- Na ponedeljkovi jih je bilo v prvi skupini šestdeset, v drugi pa petintrideset.

- Bi to bila tudi primerna velikost za napovedano lutkovno gledališče v Izoli?

- Prostor, ki bi bil primeren, bi moral zadostovati za kakšnih štirideset ljudi. Včeraj smo bili v Luciji povsem brez mikrofona in ozvočenja, tudi glasba je bila na suho, kar je za nas

idealno, tako zaradi stroškov, saj vse opreme niti nimamo, pa tudi zaradi logistike. Če bi imeli prostor za štirideset ljudi, ozvočenja sploh ne bi potrebovali. Iz tega vidika bo tudi na premieri predstave, 12. marca v Kulturnem domu prišlo do nekaterih težav, ki jih v manjšem lutkovnem gledališču ne bi imeli. Luči so naprimer tako postavljene, da se vidi skozi panele, kar je pri senčnih lutkah nekoliko nerodno, pa tudi oder je previsok, tako da predstava nekoliko izgubi na efektu, če sediš pri vrhu, saj se od tam vidi tudi nas, ne pa samo lutke.

- Se ima vaša skupina namen širiti?

- Zanimanje za to, da bi se širili, je izjemno veliko. Ponudilo se nam je že nekaj izvrstnih glasbenikov, pa nekaj odličnih igralk, tudi takšne, ki so se pred leti že ukvarjale z lutkovnim gledališčem, pa so aktivnost kasneje opustile. Krog okoli nas se vztrajno širi.

- Imate kakšno informacijo o tem, kaj se dogaja z napovedanim lutkovnim gledališčem v Izoli?

Konec koncev je pobudo o njegovi ustanovitvi sprejel tudi Občinski svet občine Izola.

- Žal o tem nimamo veliko informacij. Šli smo sicer pogledat en prostor v Koprski ulici, ki je tudi eden tistih, ki jih nudi Občina, ki bi bil za nas res dober in primeren. Ima denimo prostor za zaodrje in tudi stranišče. Dvorana je velika kakšnih 45 kvadratnih metrov in bi bila izjemno primerna za večjo skupino otrok, ampak zaenkrat še ne vemo nič o tem. (Ob izidu časopisa pa smo opazili, da je ta prostor uvrščen na spisek poslovnih prostorov, za katere Občina Izola išče najemnike, zato s tem očitno ne bo nič op.n.)

- Koliko predstav imate?

- V tej sestavi smo pripravili dve avtorski "celovečerni" predstavi, torej dolgi kakšnih petintrideset minut, saj več kot toliko otroci niti ne uspejo ostati osredotočeni na dogajanje. Ob tem pa imamo še nekaj predstav, ki jih je vsak od nas prinesel s sabo v društvo.

- Letos vas vabijo tudi na Ano Desetnico, kajne?

- Ja, tako, kot so nas že lani, ko smo predstavili Ribiča in njegovo hčerko v centru Ljubljane. Letos pa nas vabijo tudi na Ano Monro, marca gremo v Lukovico pri Domžalah v Hiši sreče in še nekaj drugih. Prepričani smo, da bi si zaslužili prostor, tudi večjega od tistega, ki smo si ga ogledali v Izoli, in če ga ne bo mogoče dobiti tukaj, pa morda kje drugje. Idealen prostor bi bil nekdanji KT1. Glede na to, da podobnega gledališča nimajo nikjer na Obali, celo na Primorskem ne, bi lahko v tem prostoru ustanovili tudi obalno unijo lutkarjev. A če v Izoli ne bo podpore, jo bomo pač morali iskati drugje, morda v Kopru, ali pa v Piranu. Prepričan sem, da je tudi drugod veliko zanimanja za naše delo.

ur

Prvi koncert v sklopu festivala Ethnoinsula v palači Manzioli je imela Tamara Obrovac s svojim Transhistrisla ansamblom, kjer igrajo sami vrhunski glasbeniki. Prisotnim je glasbenica pričarala vrhunsko glasbeno doživetje.

25.2. četrtek

18.00 Manziolijeva palača Izola

Forum italijanskega filma

IL COMUNE SENSO DEL PUDORE. Režija: Alberto Sordi.

19.00 Sončna dvorana Izola

otvoritev razstave tradicionalne in digitalne ilustracije

Rok Kleva Ivančič: Novi svetovi

v spremljevalnem programu bo nastopil gledališka skupina Steps in Vokalna skupina Tamariska

19.00 Mestna knjižnica Izola

predstavitev knjige **GRENKOSLADKO** avtorice Tanje Bricelj.

Knjiga Grenkosladko skozi biografske zapise iz življenja Ladislava Medveščka demistificira podobo duhovnega učitelja in pokaže, kako vsakdanje človeški je ne nazadnje vsakdo izmed nas. ... Knjigo bosta predstavila Tanja Bricelj in Ladislav Medvešček.

26.2. petek

20.00 Kulturni dom Izola

Gledališče: Globalna monodrama

ŠEKIJEVA ŠUNKICA ALI HAMLET PO SLOVENSKO

Avtor, režiser in igralec: Andrej Rozman Roza. 'Spremljevalni glasbenik: Goran Završnik. Hamlet, ki je po poklicu klovn, po duši pa pesimist in skeptik, išče razloge za razpadanje družbe in države in pri tem pride do samega začetka našega sveta, ki ga brez konflikta znotraj niča, povzročenega z velikim pokom, sploh ne bi bilo. Pri čemer današnji svet ni več samo gledališki oder, kot je bil v Shakespearjevem času, ampak je predvsem filmski studio, v katerem sta se resnica in fikcija že povsem premešali med sabo.

»Eni hočejo, da bi vsi verjeli v iste zgodbe, ampak je to nemogoče, ker je zmeraj več sveta izmišljenega. Ne samo kar se tiče zgodb, ampak tudi kar se tiče denarja.«

21.00 Hangar Izola

Kandidati (blues/rock večer)**27.2. sobota**

10.00 Mestna knjižnica Izola

MOJE TELO PRIPOVEDUJE, ustvarjalna gibalnica

Naše telo je čudovit instrument, s katerim lahko ustvarjamo gibalne skulpture, slikovite pokrajine in harmonične melodije. V delavnici bomo uporabili naše telo in mu dopustili naj se giba tako, kot igra glasba, naj slika z barvami, tako kot čuti in naj iz sebe spravi glas, ki je v njemu. Izrazili bomo to, kar bomo tisti čas nosili v sebi. Ustvarjalno gibalnico bo vodila Mojca Celarc.

17.00 Kulturni dom Izola

Otroška predstava KRALJ MATJAŽ V ČASOVNI ZANKI

Avtor besedila, režiser, avtor zvočne kulise ter igralec: Uroš Potočnik

Kralj Matjaž se zaradi muhe, ki mu sede na nos, predčasno zbudi in prispe v sedanost. Nadvse si želi najti Alenko in se skupaj z njo vrniti v pretekli čas. A vrnitev ni prav enostavno. Mu bo skupaj z mladimi gledalci uspelo rešiti vse uganke, ki mu stojijo na poti? Se bo lahko vrnil v preteklost?

21.00 Hangar Izola

Freestyle rap battle

(You know the Drill - rap sessions, komisija: HUGO, TRKAJ in MIRKO)

28.2. nedelja

17.00 Manziolijeva palača Izola

ARSIA, 28 FEBBRAIO 1940, ORE 4.35 CIRCA

glasbeni-literarni večer z Društvom Serenade Ensemble iz Milj. Predstavitev dela, ki pripoveduje o tragediji. Tekst in režija: Francesco Fait.

29. 2. ponedeljek

19.30 Bariera Izola

ČAKOLE U BARIERI

gost bo predsednik izolske samoupravne italijanske skupnosti, Marko Gregoric.

1.3. torek

19.00 Mestna knjižnica Izola

Za Otroke Sveta

Mojca Žorž se je kot članica inštituta I{us} in botra deklici Kumba Badjie decembra odpravila v Gambijo. Seznani se je z delom in plani slovenskega društva »ZA OTROKE SVETA«, šole MOBETA in se družila z ljudmi vpletenimi v celotno zgodbo izobraževanja in nudenja pomoči skoraj dvestotim otrokom. Utrinki vsakdana, predstavitev botrstva, ekološke rešitve in radostne združitve z ljudmi in okoljem je Mojca povzela v dinamično pripoved, ki odpira srce in drugačne pogled na to deželo- Gambijo.

2.3. sreda

20.00 Kulturni dom Izola

Predstava MOŠKA COPATA

Z vami bo delil spoznanja iz zajetne študije o razumevanju fenomena imenovanega ženske! In modrosti iz biblije zapletenega osvajanja emancipiranega moškega. Komik Ranko Babič preprosto prizna: za svojo žensko bi naredil vse, četudi v posteljo pride ... neobrita.

Sončna dvorana Izola

V četrtek 25.2. vas vabimo na otvoritev razstave tradicionalne in digitalne ilustracije

Rok Kleva Ivančič: Novi svetovi

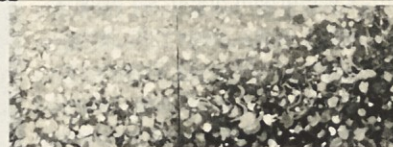
v spremljevalnem programu bo nastopil gledališka skupina Steps in Vokalna skupina Tamariska

Galerija Alga

V četrtek 3.3 ob 19.00 uri vas vabimo na otvoritev razstave

Sanja Tosić**Fluid dynamics in square space**

Razstava bo na ogled ves mesec.

Galerija Plac Ljubljanska 32razstava **Martina Žerjal**
slike**Galerija Insula**

razstava

MIRA LIČEN KRMPOTIČ
»KO JE ŽICA«

Razstava bo na ogled do 8. marca 2016.

Pretorska palača v Kopru

razstava

ALENKA VICELJO: KAR ŽENSKE RABIJO**Kavarna Zvon**

razstava slik na platno

Življenje je polno barv Nadja Lorbekwww.center-izola.si | www.odeon.si**Center za kulturo, šport in prireditve**
Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola

- petek, 26. 2., ob 18.00, Večnamenska dvorana Livade: dobrodelna nogometna tekma **MI IGRAMO ZA VAS** (org.: Občina Izola, CKŠP Izola, ŠD Olimpiji). Vstopnina: 5 €, vstopnice bodo na voljo v uri pred dogodkom v Večnamenski dvorani Livade.
- petek, 26. 2., ob 20.00, Kulturni dom Izola: komedija **Andreja Rozmana Roze ŠEKIJEVA ŠUNKICA ALI HAMLET PO SLOVENSKO**. Vstopnina: 8 € v predprodaji, 10 € na dan dogodka.
- sobota, 27. 2., ob 17.00, Kulturni dom Izola: predstava za otroke **KRALJ MATJAŽ V ČASOVNI ZANKI**. Vstopnina: 4 € v predprodaji, 5 € na dan dogodka.

NAPOVEDUJEMO ...

- četrtek, 3. 3., ob 19.00, Galerija Alga: otvoritev razstave **Sanja Tošić: FLUID DYNAMICS IN SQUARE SPACE**. Vstop prost.
- petek, 11. 3., ob 20.00, Kulturni dom Izola: komedija **IRENAI ALI NE MOREM VEČI**. Vstopnina: 10 € v predprodaji, 13 € na dan dogodka.

GALERIJA ALGA IZOLADo 1. 3. je ogled slikarska razstava **ŽIVA AGREŽ: ISTRA – OSTANKI ČASA**.**ART KINO ODEON IZOLA**

- četrtek, 25., in nedelja, 28. 2., ter torek, 1. 3., ob 18.30, petek, 26., in sobota, 27. 2., ob 20.30: dokumentarec **DOM**;
- četrtek, 25., in nedelja, 28. 2., ter torek, 1. 3., ob 20.30, petek, 26., in sobota, 27. 2., ter sredo, 2. 3., ob 18.00: drama **CAROL**;
- sobota, 27., in nedelja, 28. 2., ob 16.00: **KINO VETRNIKA**: animacija **PESEM MORJA**;
- ponedeljek, 29. 2., ob 18.00: **PONEDELJKI ZA ZAMUDNIKE**: komedija **ČISTO NOVA ZAVEZA**;
- ponedeljek, 29. 2., ob 20.30: **PONEDELJKI ZA ZAMUDNIKE**: vestern **PODLIH 8**.

Vljudno vabljeni! | Gentilmente invitati!www.facebook.com/kulturnicenter.izola
www.facebook.com/art.izola<https://twitter.com/CKSPIzola>
<https://twitter.com/artodeon>**Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga**, Kristanov trg 1, Izola (t: 05/641 84 39, 051/394 133; e: galerija@center-izola.si), ponedeljek, torek, petek: 9.00-13.00, sreda, četrtek 16.00-19.00, sobota, nedelja in prazniki zaprto. **Art kino Odeon**, Ul. Prekomorskih brigad 4, Izola (t: 051/396 283; e: info@odeon.si), vsak dan od 18.30-20.30.

Tihotapci identitete

pogovor in predpremiere dokumentarnega filma

Četrtek, 25. februar 2016 ob 19.00

Slovensko stalno gledališče v Trstu, Mala dvorana

V četrtek, 25. februarja bo Slovensko stalno gledališče gostilo predpremierno dokumentarnega filma Marije Zidar Tihotapci identitete, produkcije RTV Slovenija in društva Škuc, ki bo predstavljena v okviru festivala Literature sveta-Fabula 2016. Dokumentarni film Tihotapci identitete je zasnovan kot film ceste - road

movie, ki spremlja novogoriškega reporterja Ervina Hladnika Milharčiča po obeh straneh današnje slovensko-italijanske meje, nekdanjem območju propustnice. V svojem značilnem slogu radovednosti in čudenja raziskuje področje, kjer se stikata latinski in slovanski svet, Srednja Evropa in Mediteran, ter se sprašuje, kaj se je tam mešalo, izmenjevalo in tihotapilo nekoč in danes, in predvsem, kaj to ljudem dobrega prinaša. Včasih se s prebivalci o tem pogovarja sam, včasih pa ta svet ob-

staja tudi brez njega in se samo pelje skozi Tolmin, Kambreško, Špeter Slovenov, Topolovo, Novo in staro Gorico, Trst in Izola. Projekcija bo na sporedu ob 20.uri, ob 19.00 pa bo v dogodek uvedel pogovor o življenju na meji in medkulturnih dilemah, pri katerem bosta sodelovala scenarist dokumentarca Ervin Hladnik Milharčič in Irena Urbič. O filmu pa bo spregovorila sama režiserka Marija Zidar. Vstop je prost.

Dokumentarni film Dom v kinu Odeon Izola

V petnadstropnem bloku, ki je bil zgrajen kot samski dom gradbenih delavcev, živijo možje, ki so kot mladeniči prišli iz Bosne, trideset let gradili Slovenijo in po bankrotu gradbenih podjetij ostali brez vsega. V prvem nadstropju stanujejo mladostniki, ki so ušli iz razbitih družin in jim je ljubše socialno skrbstvo mladinskega doma. Tukaj so tudi deložiranci, ki iščejo najcenejšo streho nad glavo. Večina ima v hiši le ležišče, a imajo poleg socialne odrinjenosti še nekaj skupnega: zgodbe. V Portorožu nagrajeni dokumentarec skozi intimne izpovedi prebivalcev naslika grenko fresko hiše, ki nosi ime dom, čeprav tam ni nihče zares doma.

Režija: Metod Pevec / Igrajo: Kaja Skol, Lana Murzina, Antonija Jambrošič, Sabina Bohar, Špela Pintar, Ruth Bračevac, Damjan Habe, Katja Bilban, Majda Zorin, Renata Štoviček, Hasib Muharemović, Ifeta Muharemović, Rasim Makalić

Projekcije bodo: 25.2.2016 ob 18.30, 26.2.2016 ob 20.30, 27.2.2016 ob 20.30, 28.2.2016 ob 18.30 in 1.3.2016 ob 18.30 v Kinu Odeon Izola

AS- Arheologija za vse

Oživljanje arheološkega parka Simonov zaliv

V okviru projekta AS - Arheologija za vse. Oživljanje Arheološkega parka Simonov zaliv, vas vabimo, da se nam pridružite na izobraževalnem seminarju za turistične delavce. Turistični delavci bodo z izobraževanjem pridobili specifična znanja s področja kulturne in naravne dediščine v lokalnem in širšem okolju, ki jih sedanja formalna izobraževanja ne ponujajo. Predstavljene vsebine v sklopu izobraževanja ponujajo spoznavanje pomena kulturne in naravne dediščine za lokalno skupnost in posebnosti dela v arheološkem parku in dela z obiskovalci s posebnimi potrebami.

Na izobraževanje se lahko prijavi vsak, kotizac je ni, udeleženci pa dobijo ob zaključku potrdilo o udeležbi. Seminar bo potekal v petek, 29. 2. 2016, v sejni sobi Univerze na Primorskem v Kopru, Titov trg 4.

Fluid dynamics in square space

Izolanka Sanja Tošić je umetnica, ki jo lahko umestimo v mlado generacijo sodobnih tvorcev obalne likovnosti. Gre za mlado avtorico, diplomirano profesorico likovne umetnosti, ki je pozornost vzbudila predvsem zato, ker se podaja na pot likovne ustvarjalnosti na svojstveno zanimiv način.

"Za sodobne vizualne prakse je značilno, da se razvijajo hitreje, kot njihove teorije, saj jih naprej poganja dnevni razvoj novih orodij, medijev in komuniciranja, ki mladim avtorjem širijo likovno polje. Za poglobljanje pa se zdi, kakor da zmanjkuje časa. Avtorji, ki so odraščali ob novih medijih, ne čutijo med starim in novim tolikšnega razkola, kot starejši, a le najbolj spretni znajo med tema poloma vizualno-likovne resničnosti izoblikovati smiselno sintezo. Mednje nedvomno sodi Sanja Tošić.

SANJA TOŠIĆ je že v času študija ob rednem programu tradicionalnih ateljejskih disciplin na Oddelku za likovno pedagogiko Pedagoške fakultete v Ljubljani začutila potrebo po povezovanju s fotografskim medijem, ki ga v svoja likovna razmišljanja vključuje kot registracijsko točko lastnih generiranih podob. Sprva so bili to čudoviti barvni stolpi, gobe ali drugim organskim formam podobne tvorbe, ki so z doziranjem barv, čaranjem ritma in spretnim uvajanjem svetlobnih virov rezultirale kot popolne iluzionistične podobe iz drugih svetov. Pojem generirane podobe uporabljam za razlikovanje od oblikovanih, kjer avtor določa barve in oblike, pri generiranih pa zažene proces, ki ga v želenem trenutku ustavi, registrira v foto-podobi. Metoda generirane slike, risbe je na delu od začetka likovnega eksperimentiranja z računalniki, generiranja z matematičnimi algoritmi. Pri Tošićevi pa je v ospredju prizadevanje, kako spoznati in

obvladati vse lastnosti barv, tekočin, opreme in orodja, da se bodo njeni alkimistični poskusi izšli v najčistejši likovni senzaciji.

Od zadnjih barvnih, svetlobnih skulptur je prešla avtorica na bolj poploščene podobe, kar jo izdaja kot poznavalko likovno-teoretskih zakonitosti likovnih izrazil. Barva in ploskev sta sinonima; barva najčisteje žari, kadar je podana na popolnoma ploskovit način, kjer je ne umažejo postopki prostorske modelacije. Tako so avtoričina zadnja dela sicer podobna razstavi razrezanih in zbrušenih mineralov, a jih fluidnost medija takoj odlepi od materialne trdnosti. Morda se je še najbolj približala jedru svojih raziskav z videoinstalacijo, kjer s projekcijo obarvane svetlobe razkrije postopnost

in dinamiko nastajanja njenih specifičnih svetlobnih svetov. Dela povsem sovpadajo s paradigmo časa po moderni, ko je to »svet, ki sveti, pa nima oprijemljive podobke«. Kritično stanje ki se ga zavedamo, a v njem vseeno radostno uživamo. Bogastvo barv tega sveta nas opozarja, da res živimo v bogatem času, ki pa je zanj značilno, da se prav rad odreče vsakršnemu resnemu naporu, da bi iz kvantitet, ki so na razpolago, izoblikoval kvalitete, oblike višjega reda.

Pritisk v to smer; oblikovati in ne se prepustiti teku stvari, je tisti kreativni apel, ki ga Tošićeva naslavlja na gledalca in vzpostavi pogoje, da bi se čudovite barvne senzacije z očesne

mrežnice preselile v procesiranje v globljih strukturah našega zaznavnega aparata in kot nagrado za prizadevanje izluščila jasno likovno misel. Čeprav generiranje podob temelji na naravnih zakonih, lastnostih snovi, tekočin, gostot, viskoznosti, ..., takih podob v naravi pač ne bomo našli. Torej ne gre za naravo, ujeta pri delu, marveč za »drugo naravo«, kjer oblikotvorne procese usmerja likovna zavest z inteligentno, nenasilno, sodelovalno in radovedno raziskujočo zavzetostjo."

prof. mag. Črtomir Frelih

Živahno in dobrodelno

Bar & Hostel MM AMOR iz Ljubljanske ulice je v povezavi z Barbaro Motoh iz društva prijateljev in mladine, 13. februarja pripravil dobrodelno akcijo za družine v stiski. Akcija je uspela, saj je sodelovalo veliko izolskih občanov, tudi najmlajši, ki so podarili svoje igrače za tiste otroke, ki jih nimajo. Barbara je zbrane izdelke že predala v prave roke.

Sicer pa so v soboto 20. februarja pripravili otroško predstavo Sirkec, sirkec, Teatra Cizamo, izmenjevali so igrače in družabne igre, že pred tem pa je tam gostoval čarodej Jole Cole in takrat so tam pripravili tudi izmenjavo knjig. Dogodka se je udeležilo lepo število otrok, še več jih bo, če bodo nadaljevali s temi prireditvami, ki jih pripravljajo z veliko dobre volje in odrekanja, saj se, kot pravijo sami, zavedajo, da ne morejo biti zgolj gostje ampak tudi akterja tega mesta.

ur

Varčevanje z vodo na svetilniku

Dušan Ambrož, predsednik Društva Izolani je direktorju izolske Komune naslovil dopis v katerem ga je spomnil, da so že pred časom, tudi na pobudo številnih uporabnikov kopališča, opozorili na prekomerno porabo vode na plaži na svetilniku. Takrat so v Komunali zagotovili, da bodo o predlogu razmislili in storili vse potrebno, da takega nespametnega trošenja dragocene pitne vode v bodoče ne bo več.

Z novim dopisom je odgovorne na Komunali spomnil, da je pred vrati že naslednja kopalna sezona in da se bodo verjetno kmalu lotili urejanja kopališča, zato je zdaj še čas, da o takratni in ponovno izraženi pobudi razmislijo in pripravijo tehnično rešitev, ki bo bistveno zmanjšala porabo vode pod tuši? Obenem je to tudi priložnost za pripravo prijazne slikovne table, ki bi vse uporabnike tušev nagovorila k opustitvi uporabe vsakršnih čistilnih sredstev, ki jih nekateri kopalci uporabljajo in s takim ravnanjem še dodatno obremenjujejo okolje.

“Prepričani smo, da bosta uresničena predlagana ukrepa občutno doprinesla k izboljšanju sobivanja nas občanov z večinom dnevnimi obiskovalci naše mestne plaže in ju je tudi zaradi tega potrebno uresničiti.” je še zapisal v svojem dopisu.

ur

Malo je lahko zelo veliko

Te dni so pred vhod v MK Izola pritrdili zunanji del hišnega zvonca z namenom, da omogočijo vstop tudi tistim obiskovalcem, ki zaradi svoje gibalne oviranosti ne morejo ali pa vsaj težko odprejo vhodna vrata. S preprostim pritiskom na gumb bo obiskovalec knjižnice opozoril nase in nekdo v notranjosti bo pristopil in odprl vrata.

Preprosta predvsem pa hitra rešitev in cenovno dostopna tako, da večni odgovor kako ni denarja, v tem primeru ne vzdrži.

Upam, da bo to majhno dejanje, a z velikim učinkom, še koga v našem mestu spomnilo, da tako rešitev potrebuje obiskovalec njegovega urada, pisarne, trgovine ali pa gostinskega obrata?

D.A.

IGRA DVEH PORAŽENCEV

piše: Aleksandra Krejči Bole

Sedela je pri mizi in obračala strani lokalnega časopisa. Včasih ga je celega prebrala, celo športne strani. Danes tega ne počne več. Danes ima druge prioritete in skrbi. Sedi in čaka na moža, ki naj bi vsak trenutek prišel iz službe. Njeno pozornost pritegne vsak šum, glas, zvok, korak. Čaka, medtem ko strah in negotovost narašča z vsakim bitjem njenega srca. Kdaj bo prišel? Kakšen bo njegov korak? Kakšen obraz bo zagledala? Jo bo prijazno pozdravil? Bo čisto tiho in brez besed prišel skozi vrata njunega doma? Bo njegov pogled kazal pijano prizadetost? Bo njegov govor nerazločen?

Ja, končno je morala priznati sebi, da ima moža alkoholika. Nekoč je to dejstvo sploh ni motilo. Skupaj sta šla na vse lokalne veselice, zabave, fešte. Skupaj sta popila kozarec ali dva. Res je, da je on sebi vedno privoščil več kozarcev kot je ona rabila za sprostitev in prijetno počutje. Ampak, takrat se ji je to zdelo čisto normalno in sprejemljivo. Saj vsi pijejo in naše vino je zares dobro, celo zdravo v zmernih količinah.

Spomnila se je kako je začel zanemarjati družino, obveze, ki jih pričakuješ od moža, partnerja, očeta. Spomnila se je kako je družini začelo primanjkovati denarja, kako je ona morala zmeraj plačati več položnic in kako je njena denarnica postajala vsak dan tanjša in bolj prazna. Več se je trudila in bolj »šparala«, manj denarja je imela.

Spomnila se je kako je vsak dan prihajal domov bolj pozno, bolj okajen, skozi stranska vrata njihove hiše, zgrajene z veliko truda in odrekanja. Začela je zanemarjati svoje osnovne potrebe. Ni bilo pričakovanj, rojstno-dnevnih praznov, obiskov prijateljev in sorodnikov, potovanj. Če so si privoščili kakšen izlet, se je vedno bala kako se bo obnašal, koliko bo spil, kako se bo vedel v družbi. Vsi bodo videli njegovo potrebo po čezmernem pitju in ga bodo opravičevali, se hecali na njegov račun, ali pa še huje, ponujali mu še več pijače. Njo je bilo sram zaradi njega. Ona se je čutila odgovorna za njegovo vedenje, izpade, neprimerne komentarje. In tako iz dneva v dan, iz meseca v mesec. Leta in leta negotovosti in prikrajšanosti.

Njegove obljube, ki se niso nikoli uresničile, pa čeprav je močno hotela verjeti vanje, so jo malo potolažile, pomirile, spodbudile misli, da gre na boljše. Dan, teden, mesec je šel mimo. Potem pa spet padec, nižji, slabši, bolj krut. Padec, ki jo bolj prizadene, ampak tudi ozavešči. Ni mu pomoči.

»Ga zapustim? Odidem življenju nasproti?« se sprašuje. To kar preživlja ni lahko, to je trpljenje, muka za oba. Vseeno, ne zmore narediti tega odločilnega koraka in ga pustiti.

Pustiti ga. Odi. Začeti živeti. Te besede dnevno odmevajo v njeni glavi. Te besede so začetek njenega dneva in večerna molitev pred spanjem. Obup in negotovost je njen vsakdan. Ona pa še vedno vztraja v tem brezplodnem plesu. Nima moči, da bi končala ta bolni odnos.

Sedi in čaka človeka, ki mu je dobro služila, ki mu je podarila najlepša leta svojega življenja, vse svoje moči, ljubezen. Vrata se odprejo. On pride in jo veselo pozdravi: »Živjo punči. Kako si kaj danes? Kaj si dobrega skuhala?« Njuna igra se nadaljuje. Žal, v tej igri oba igralca izgubljata.

A rešitev je. Zmeraj je pot in rešitev. Samo poiskati jo je treba.

Aleksandra Krejči Bole je upokojena profesorica angleščine in ruščine, kot upokojenka je aktivna v andragoškem društvu Morje. Rada piše in potuje. O sebi pravi, da verjame v človeka in njegovo pravico, da sam odloča kaj želi in hoče doseči v življenju. Njena stališča niso brezpogojno tudi stališča uredništva.

Koncert v pomoč vrstnici Ines

Ines Hrkič, petošolka iz osnovne šole Vojke Šmuc je bila živahno dekle, vse do začetka lanskega leta, ko je nepričakovano doživela epileptični napad kot posledico možganske okvare, ki jo bodo skušali zdraviti z dragim posegom v Nemčiji. Ker vsako zdravljenje v tujini terja veliko denarja, so se za pomoč odločili najprej njeni vrstniki in nato pritegnili še številne druge.

Naša učenka Ines Hrkič iz 5.a oddelka bo imela v marcu 2016 zahtevno operacijo glave. Operacijo bodo opravili zdravniki v bolnišnici v Tubingenu v Nemčiji, saj v Sloveniji takih operacij ne opravljajo. Učenka bo v bolnišnici 15 do 20 dni. Ves ta čas bodo starši ob njej. Strošek operativnega posega bo kril ZZS Slovenije, kljub temu pa bodo imeli starši veliko stroškov, ki so povezani s prevozom, bivanjem v tujini, najemom tolmača ipd. Ker je v družini zaposlen samo oče, starejši brat pa je študent je odhod na zdravljenje za družino, seveda, velik strošek.

Pobuda od vrstnikov

Ne zgodi se ravno pogosto, da ideja o organizaciji koncerta v podporo družini, ki mora na zdravljenje otroka v tujino, pride od samih vrstnikov. Tokrat je pobudo za tovrstno podporo predlagala Nika Gačnik, učenka OŠ Vojke Šmuc in violinistka glasbene skupine Etnotok, ki jo vodi Mirjana Gvozdenac.

Po obvestilu o bolezni sošolke, ki so ga dobili na šoli, se je Nika domislila koncerta in to omenila razredničarki, ki je podprla idejo in prosila, če je koncert lahko izveden do 27. 2., saj potem družina odpotuje v Nemčijo. Ponudila je tudi prostor za koncert v OŠ Vojke Šmuc, če bi bilo potrebno. Nika pripoveduje:

- Organizacijo koncerta na katerem bi nastopili različni mladi izolski glasbeniki, tudi učenci glasbene šole in predvsem učenci naše šole, sem predlagala takrat, ko sem izvedela za kakšne vrste težave gre pri bolezni in zdravljenju naše vrstnice, in prijateljice.

- Kako ste si zamislili dogodek?

- Glede na to, da Ines in starši odpotujejo že v nekaj dneh smo morali hiteti s pripravi.

Moram povedati, da so vsi, ki smo jih, skupaj z Mirjano, povabili, takoj potrdili sodelovanje na prireditvi.

- Da o Etnotoku ne govorimo.

- Seveda. Čeprav sta nas zapustila dva člana, vendar se to niti ne pozna, saj imamo še vedno dve violini, Mirjana pa je, ob vodenju skupine, prevzela še klavir. Delo v tej skupini je zanimivo, ker imamo veliko svobode in tudi možnosti improvizacije, medtem, ko je v orkestru, kjer tudi igramo, vse že vnaprej določeno in tam pač skušaš odigrati zapisano čimbolje.

Pogled logopedinje

Nikina mama Mirjana je logopedinja in je tudi po strokovni plati spoznala težave hčerkinе vrstnice Ines.

»Deklica je bila tudi pri meni v ambulanti, ker se je pojavilo tudi zatičanje pri govoru. Ines je bila pred tem popolnoma običajna, zdravo dekle, trenirala je tudi atletiko. Kar naenkrat, januarja 2015, je doživela epileptični napad in padla ter se močno udarila v glavo. Nato je imela še nekaj manjših možganskih kapi. Od tedaj so naši zdravniki izvajali diagnostiko, bila je pod medikamentoznim zdravljenjem, ki ji ni pomagalo. Povečevali so odmerek zdravila, ki pa ni pomagalo.

Dekle je bilo od tablet utrujeno,

pozablja, ima pogoste glavobole in slabosti ter ne more spati. Tudi pri meni je bila izčrpana in čisto brez energije (mama je potožila, da je bila prej zelo razposajeno dekle). V Ljubljani so diagnosticirali kaverno me v levi možganski polobli, ki naj bi pokali. Diagnoz njenih bolezni je sicer več. Ne glede na diagnozo je več magnetnih resonanc pokazalo, da se ves čas, kljub zdravilom, v možganih nekaj dogaja – pojavljajo se nove lezije v belem možganskem tkivu.

Starši so neprestano v skrbeh, saj

ne sme biti nikoli sama (samo v avgustu se je zgodilo 5 epileptičnih napadov), morala je pustiti atletiko, uspeh je padel (z veliko več učenja doseže veliko manj, ker ima resne težave s spominom), težko govori zaradi pridobljenega jecljanja in seveda – ves čas se še naprej v njenih možganih slabša stanje.

Bolezen je ozdravljiva

Ko so slovenski zdravniki izčrpali vse možnosti so družino napotili v nemški Tübingen. Po zagotovilih nemških zdravnikov bo Ines po zaključku zdravljenja popolnoma okrevala. Odkrili so namreč, da rast tumorjev verjetno povzroča venskoarterijska bolezen možganov, tako da bodo lahko odpravili tudi vzrok bolezni.

Sončni koncert za sošolko Ines bo v nedeljo, 28. februarja, ob 18. uri v dvorani Besenghijske palače.

Nastopili bodo izjemni mladi glasbeniki: učenci predšolske glasbene vzgoje (petletni), prvega razreda, petega razreda GS Izola, Jazz bend GS Piran, duo kitar Teo (GS Piran) & Leo (GS Izola), pianisti Jan Luka, Etea, Andrej in Žiga, gostitelji-ustvarjalna skupina Etnotok, Poetrio in MEF.

Podprimo Ines in ji z našo skupno pozitivno energijo pomagajmo na poti do zdravja. Vsaka pozitivna misel šteje, vsak aplavz bo energija zanjo.

ur

MALI OGLASI NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Prodám 2sobno opremljeno stanovanje v Ljivadah. tel 031 389 752

- Prodám kmetijsko zemljišče, 2.306 m², južna lega, odprt pogled na sečoveljsko dolino. Urejen javen kolovoz-pot do zemljišča. Sončna lega je primerna za oljčni nasad, sadovnjak ali vinograd. Tel. 041666924

- Prodám ali zamenjam stanovanje v Ljubljani 54m² z garažo 28m² za podobno na obali. tel 040 327 127

ODDAMO

- Oddamo enosobno opremljeno stanovanje za 5 mesecev do 30.6.2016 v centru Izole s posebnim vhodom in parkiriščem. tel 040 732 666

- Oddam 2sobno stanovanje v starem mestnem jedru, 50m od morja, v drugem nadstropju za dalje obdobje. Stanovanje je popolnoma opremljeno. tel 041 792 201

DELO

- Nudim delo vrtnarju ali kmetu z izkušnjami. Tel: 031 861 013

NAJAMEMO

- Za daljše obdobje iščem manjše stanovanje v Izoli ali Kopru, kjer so dovoljeni hišni ljubljenci. Največ 350 eur skupaj s stroški. 040/896-509

- Iščem garsonjero za daljše obdobje, možnost subvencioniranja. Tel.: 051 877 541

- Iščem garsonjero ali enosobno stanovanje v starem delu Izole za daljše obdobje. tel 070 351 135

RAZNO

- V Jagodju podarim rabljeno, uporabno pohištvo: tri enojne postelje, dve zakonski postelji (vse z vzmetnicami, dve kuhinjski mizi za 4 osebe, sedem zložitljivih kuhinjskih stolov, dve mini kuhinji skupaj s stenskimi omari (enojno pomivalno korito in dve grelni plošči), dve garderobni omari, dve klubski mizici, dva televizorja z daljincema. Pokličite naj samo resni in ne firbci s pogojem »Vzemi, naloži in odpelji vse!« Tel 051 655 220

- Prodám kotno sedežno garnituro z ležiščem, garderobno omaro in peč na pelete za centralno ogrevanje Nordica. Tel: 051 428 568. Po 13. uri.

Nika je ena od pobudnic

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
zdaj pa pripravljamo tudi

bogate **MALICE**

4,00 € - 5,00 €

okusna **KOSILA**

7,00 €

prava nedeljska **KOSILA**

8,0 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Fotografija tedna - Ekspno Dž za mladince in mladnike (Foto: Primoz)

Oseka

DARILO, KI GA IZDELATE SAMI IZDELANO PO VAŠI ZAMISLI ALI PREDLOGU

NA RAZLIČNE IZDELKE NATISNEMO VAŠ NAPIS, FOTOGRAFIJO...
IDEALNO TUDI ZA POSLOVNA DARILA
IZDELANO NAJKASNEJE V 4ih DNEH
TEHNIKA IZDELAVE: SUBLIMACIJA
V CENE NI VKLJUČEN DDV

mislejprimus@gmail.com

040/43-29-43

MANDRAČ

Poleg asfalta in kamna, še kaj zelenega

V Izoli imamo vsak dan več ureditev, ki izboljšujejo kvaliteto našega življenja. Nove pločnike, poti, zidove in ograje, pa tudi naprave za razgibavanje. Na nekaterih mestih bi bilo dobro tehničnim ureditvam dodati še malo zelenja. Narava bo naredila svoje, a lahko bi ji malo pomagali. Kaj če bi nekdo zrahljal zemljo in vrgel nekaj pesti semen travne mešanice, da bi se obrasla od gradbenih del prekopana in od dežja zbita tla na lokacijah ob Parenzani? Ali pa na brežino ob obali, kjer so leto nazaj naredili nov zid, dež pa od takrat spira zemljo na plažo? Ali pa vzdolž nove poti, ki vodi skozi park na svetilniku? Zgodnja pomlad bi bila verjetno pravšnja za to. Tako bi se zelenice na gradbiščih (dosti prej) obrasle, nove ureditve pa vizualno in funkcionalno vklopile v okolje.

Tina Trampuž

